

**Salmonela dvakrat
v celjskem lokalu**

Stran 2

**Spletna seksualna
raziskovanja**

Stran 17

RADIO CELJE

90,6 95,1 95,9 100,3

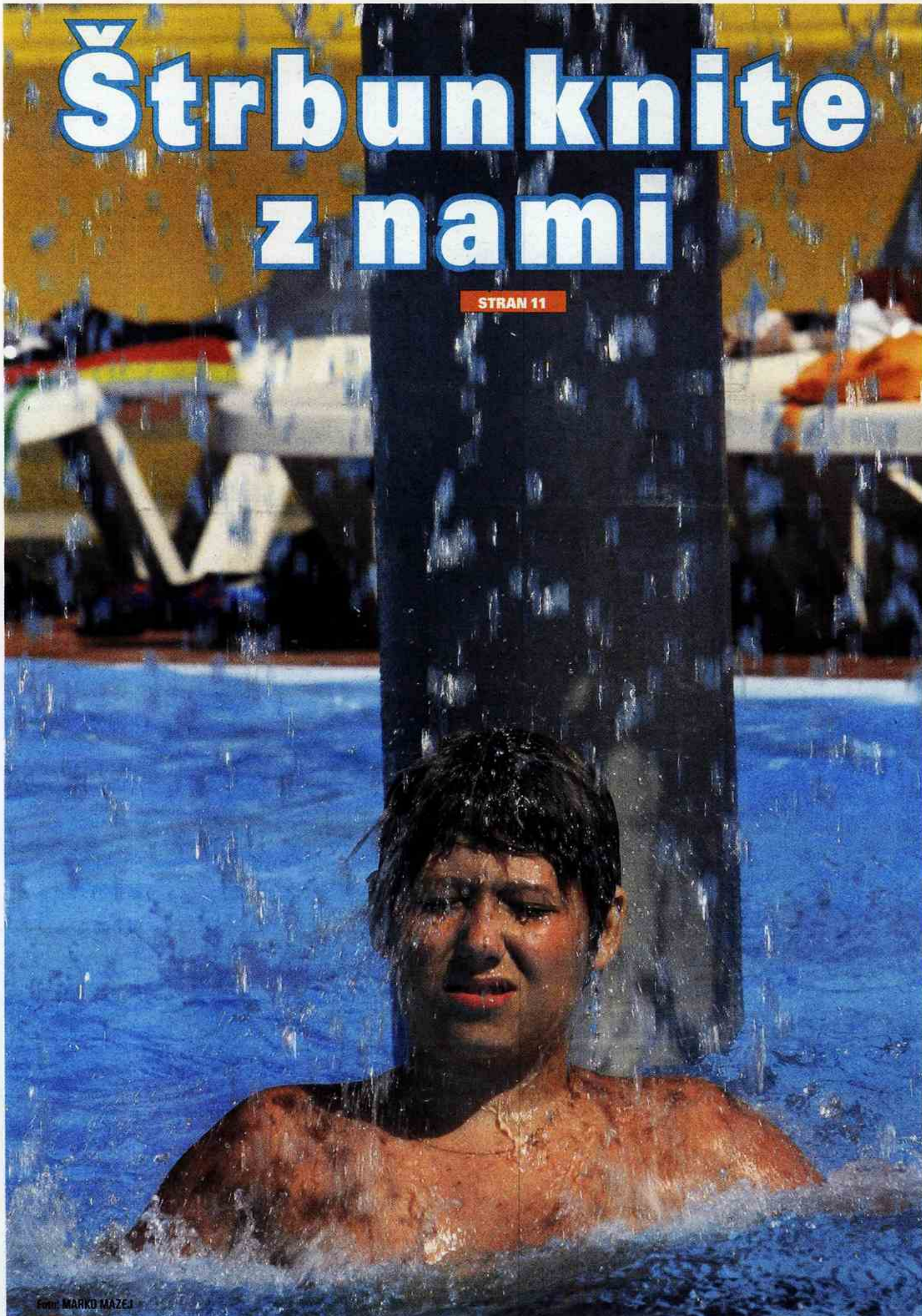
Št. 63 / Leto 63 / Celje, 12. avgust 2008 / Cena 0,81 EUR

novi **tednik**

Glasbena gostja: **PETRA PEČOVNIK!**
Poletni štrbunki z Novim tednikom in Radiem Celje

Odgovorna urednica NT: Tatjana Cvim

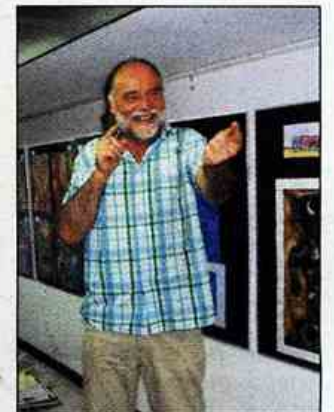
Štrbunknite z nami

STRAN 11

**Še zadnja leto
pouk ob sevanju?**

STRAN 6

**Za promocijo storil
več kot minister**

STRAN 10

**Z lučko mladino
na »gaudo«**

STRAN 8

**Ogorčeni nad
sojenjem v Lendavi**

STRAN 12

Konjeniški center v Medlogu zaenkrat ni dobil podpore države.

Prijavili se bodo na naslednje razpise

Poročali smo že, da je na javnem razpisu ministrstva za šolstvo in šport med kandidati s Celjskega samo občini Zreče uspelo pridobiti dobre štiri milijone evrov za izgradnjo smučarsko-tekaškega centra na Rogli (naložba znaša 6,2 milijona evrov), ostalim kandidatom pa ne.

Med obsoveljskimi občinami se je z največjo naložbo prijavila Občina Podčetrtek, ki želi v sodelovanju s Termami Olimia graditi večnamensko športno dvorano. V ministrstvu trdijo, da vloga ni izpolnjevala razpisnih pogojev, župan Peter Misja pa pravi, da bodo kandidirali še na drugih razpisih oziroma iskali drugačne rešitve. Dodaja še, da so v Podčetrtku edini, ki so imeli za svojo 4,5 milijona evrov vredno naložbo gradbeno dovoljenje ter izbranega izvajalca. Razpisnih pogojev ni izpolnjevala tudi vloga Golf kluba Erbachstein iz Šmarja pri Jelšah, kjer

želijo za 1,7 milijona evrov graditi vadbišče ter igrišče z devetimi luknjami. Presenečeni predsednik kluba Damjan Gobec pravi, da bodo rezultat razpisa lahko komentirali, šele ko bodo prejeli sklep z obrazložitvijo, vsekakor pa nameravajo kandidirati še na drugih razpisih. Projektno dokumentacijo imajo pripravljeno.

Na razpis se je prijavila tudi Občina Rogaška Slatina, ki želi za 1,8 milijona evrov graditi kolesarsko stezo v Vonarju (služila bi tudi kot smučarska tekaška steza), vendar je zbrala premalo točk. V občinah, ki na tokratnem razpisu niso uspeli, so povedali, da računajo na podoben razpis, ki naj bi bil objavljen prihodnji mesec.

Mestna občina Celje je na tokratnem razpisu ministrstva za šolstvo kandidirala s projektom javno zasebnega partnerstva pri izgradnji konjeniškega centra v Medlogu. Tega,

kot smo že poročali, gradi podjetje Celesta, ki je v lasti Huga Bosia, občina pa je v partnerstvo vstopila z lastništvom zemljišča, ki jo ta center potrebuje. Za dokončno ureditev centra sta podjetje Celesta in celjska občina kandidirala za 1,9 milijona evrov, ministrstvo pa je vlogo ocenilo kot neustrezno glede na razpisne pogoje in jo zavrnilo z utemeljitvijo, da zasebni viri financiranja še niso zagotovljeni. V občinskem oddelku za družbene dejavnosti pravijo, da jim zavrnitev vloge še ni jasna, vsekakor pa bodo nadaljevali s pripravami na vnovično kandidacijo za najavljen nov razpis ministrstva. Gradnja velikega športno rekreativnega konjeniškega centra je namreč še naprej v občinskem interesu. Vsi nadaljnji postopki pa so odvisni od interesa partnerja v projektu, torej družbe Celesta.

BJ, BS

Foto: Grupa

Pred velikim šmarnom

Za praznik Marijinega vnebovzetja, ki ga Cerkev praznuje 15. avgusta, bodo v številnih cerkvah množične slovesnosti z mašami slovenskih škofov. V dneh okoli velikega šmarna, ki je dela prost dan, jih bo kar nekaj tudi na območju celjske škofije.

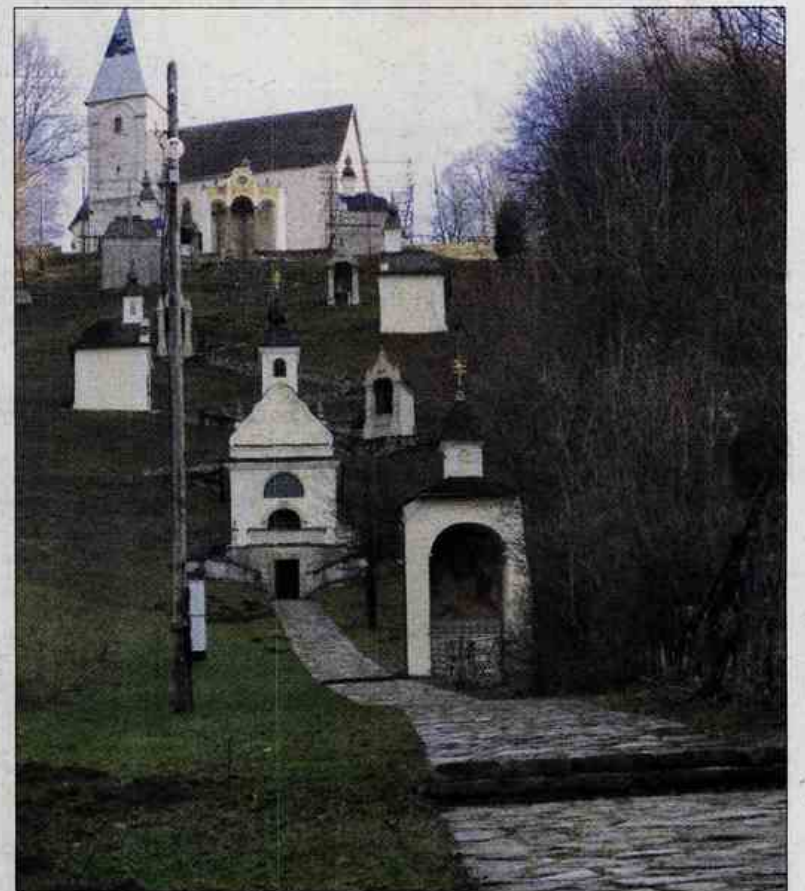
Celjski škof msgr. dr. Anton Stres bo v petek ob 10. uri maševal v Marijini romarski cerkvi v Petrovčah. Popoldne bo sledila njegova maša v Šmarju pri Jelšah, kjer se za veliki šmaren in rokovo (16. avgusta) od nekdanj zbirajo množice romarjev od blizu in daleč. V Šmarju bo tako na praznični 15. avgust med drugim ob 10. uri ponovitev nove maše Draga Kosma, ob 16. uri procesija po Kalvariji (in blagoslov delno obnovljenih kulturnih spomenikov) ter ob 17. uri maša celjskega škofa Stresa. Ob 23. uri bo sledil križev pot s svečami od šmarske župnijske cerkve do cerkve sv. Roka. Na rokovo, ko se verniki spominjajo priprošnjika za zdravje, bo osrednjo mašo ob 10. uri vodil koprski škof dr. Metod Piriš. V Šmarju se bodo različne cerkvene slovesnosti vrstile kar tri dni.

Že v četrtek, 14. avgusta, bo ob 16.30 sprejel romarje v Novi Štifti pri Gornjem Gradu mariborski pomožni škof msgr. dr. Peter Štumpf, ki bo imel tam ob 19. uri mašo. Po njej bo procesija. V petek bo škof Štumpf maševal ob 10. uri v romarski cerkvi v Olimju pri Podčetrtku, kjer bo pred mašo procesija z znamenitim Marijinim kipom in blagoslov treh novih kapelic. Pri procesiji bo sodelovala pihalna godba s Svetine nad Štormi, pri maši bo igrala na orgle prof. Angela Tomanič.

Veliki šmaren, ponekod imenovan tudi velika maša, šmarno ali velika gospojnica, je največji Marijin praznik, ki ga praznujejo 15. avgusta. Praznik Device Marije so začeli praznovati pred približno 1600 leti po koncilu v Efezu, papež pa je versko resnico o Marijinem vnebovzetju slovesno razglasil šele leta 1950. V preteklosti so Slovenci za veliki šmaren zelo veliko romali.

Za veliki šmaren pripravljajo številne slovesnosti tudi v drugih Marijinih cerkvah celjske škofije.

BRANE JERANKO

V petek ob 16. uri bo procesija po Kalvariji in blagoslov delno obnovljenih kulturnih spomenikov. (Foto: AK)

Salmonela v znanem celjskem gostišču

Kar dvakrat v mesecu dni! - Okužili naj bi se tudi varovanci centra na Golovcu

Kot je Radio Celje včeraj prvi poročal, se je julija v znani restavraciji v Novi vasi v Celju s salmonelo okužilo več gostov, ki so zaradi težav iskali tudi zdravstveno pomoč.

Na Zavodu za zdravstveno varstvo Celje so podatke potrdili in povedali, da naj bi v istem gostinskem lokalu do okužb prišlo kar dvakrat v razmaku treh tednov. Javnost o

tovrstnih okužbah ponavadi ni obveščena, saj se redkokdaj zgodi, da je vir izbruha enak kar v dveh primerih v tako kratkem času.

Prvi primer okužbe s salmonelo so odkrili v začetku julija po poizvedovanju, ko so v Zavodu za zdravstvenem varstvu dobili mikrobiološki izvid blata obolele osebe in ko so bolnika vprašali, kje bi lahko do okužbe prišlo, pra-

vi vodja Oddelka za epidemiologijo nalezljivih bolezni dr. Alenka Skaza Trop. Ko so v lokalu izvedli tako imenovano epidemiološko poizvedovanje zaradi odkrivanja vira okužbe, je sledil nov primer, v istem gostišču, v zaključeni skupini gostov. Po naših podatkih naj bi bili to varovanci Centra za varstvo in delo Golovec, možno pa je, da je okuženih še več. Doktorica Alenka Skaza Trop še dodaja, da s preiskavami še niso končali: »Šele ko pridobimo izvide vseh mikrobioloških preiskav, lahko začnemo aktivno poizvedovati o pravem viru okužbe. Da ga potrdimo, moramo opraviti še posebno laboratorijsko metodo, kjer ugotovljamo, če so te bakterije identične, kar torej potrjuje skupen vir.«

V preiskavi je sodeloval in ukrepal tudi zdravstveni inšpektor. Okužbe s salmonelo so pogostejše predvsem v poletnem času, je pa to, da je v tako kratkem času obolelo toliko oseb, vir okužbe pa naj bi bil vedno le en gostinski lokal, eden redkih primerov.

SIMONA ŠOLINIČ

Vrtec se je spremenil v prah

Vrtec v Drapšinovi ulici v Celju podrt - Kaj bodo gradili na tej lokaciji, še uganka

Vrta v Drapšinovi ulici v Celju ni več. Propadajočo stavbo že davno opuščena vrta so te dni porušili. Ob tem se številni občani sprašujejo, kaj bo »zraslo« na tem prostoru, odgovora pa ni.

Mestna občina Celje je zemljišče in opuščeni vrtec pred leti prodala družbi Arhinvest, ki je v lasti celjskega gradbenika Stanka Božičnika. Ta je za prostor ob Drapšinovi ulici predlagal spremembo veljavnega zazidalnega načrta, ki tam predvideva le vrtec. Sam je mestnemu svetu predložil predlog sprememb, v katerem je želel ob Drapšinovi sezidati večji poslovno-stanovanjski objekt. V njem bi bili v pritličju poslovni prostori, morda tudi manjša vrtčevska enota, v večih etažah pa stanovanja za trg.

Mestni svet je ob obravnavi predlaganih sprememb za-

Že čez nekaj dni bo nekdanji vrtec v Drapšinovi ulici v Celju le še spomin.

zazidalnega načrta upošteval voljo krajanov, ki so se domala plebiscitarno uprli gradnji tako velike stavbe, predvsem pa

vztrajali, da občina na tej lokaciji ohrani vrtec. To seveda ni mogoče, saj je občina vrtec in zemljišče prodala. Na oddelku za družbene dejavnosti pravijo, da zaradi prostorske stiske, ki se je pokazala letos in ki jo tudi za prihodnje napovedujejo demografski trendi, v občini še kako potrebujemo nov vrtec. »Za zdaj pa še ni jasno, ali bo možnost za to tudi na Drapšinovi. Lokacija bi povsem ustrezala, zato se bomo najbrž z lastnikom zemljišča pogovarjali o možnostih za sklenitev javno-zasebnega partnerstva ali celo za podelitev koncesije, vendar kaj bolj določnega za

zdaj ni mogoče napovedati,« je povedala vodja oddelka Polona Ocvirk.

Veljavni zazidalni načrt za zdaj ob Drapšinovi ne omogoča kakršne koli druge gradnje, le malo verjetno pa je, da bi Božičnik tam gradil vrtec. Na odgovor, kaj bo družba Arhinvest tam gradila, bo treba počakati do novih predlogov za spremembo zazidalnega načrta ali do dogovorov z Mestno občino Celje, ki na tem območju želi manjši stanovanjski objekt in v njegovem okviru tudi novo vrtčevsko enoto.

BRANKO STAMEJČIČ
Foto: KATJUŠA

Stisko s prostorom za vpisane otroke v programe otroškega varstva bodo v Celju rešili na več načinov. Tudi po priporočilu ministrstva za šolstvo bodo organizirali tri dislocirane oddelke v osnovnih šolah Frana Roša, III. in IV. osnovni šoli, kjer bodo v varstvu otroci med 5. in 6. letom starosti, torej na pragu vpisa v osnovno šolo. V teh enotah bo v varstvu 72 otrok, ki jim zagotavljajo enak kurikulum, pa tudi uporabo zunanjih šolskih igrišč in telovadnic. Večje število malih otrok bo prevzel vrtec Lava, ob katerem bodo postavili tri bivalne enote, zanje uredili tudi sanitarije in vse ostalo potrebno. Ob tem je pomembno tudi, da so zaradi prevelikega vpisa otrok starši s podpisi dovolili, da za njihove otroke organizirajo otroško varstvo izven njihovih matičnih vrtcev.

Na Kosovo in v Afganistan

V celjski vojašnici je bila v petek slovesnost ob odhodu pripadnikov na mirovni misiji na Kosovo in v Afganistan. Na Kosovo, v vojaško bazo Peć, odhaja 276 pripadnikov 20. motoriziranega bataljona iz celjske vojašnice in četa pripadnikov iz kranjske vojašnice. V Peći bodo zamenjali bataljonsko bojno skupino Grof iz Celja, ki uspešno končuje šestmesečno misijo na Kosovu. V Afganistan bo odšlo 66 pripadnikov vojašnice v Mariboru, ki bodo zamenjali pripadnike iz kontingenta ISAF 9.

Več kot tristo pripadnikov čakata mirovni misiji na Kosovu in v Afganistanu.

KJE SO NAŠI POSLANCI?

S pogovorom z Mirkom Zamernikom končujemo predstavitev poslancev, ki so v iztekajočem se mandatu v državnem zboru zastopali širše celjsko območje.

Razlogi, zakaj Zamernik ne kandidira

Za Mirka Zamernika, poslanca SDS iz zgornjesavinjskega, 6. volilnega okraja, se že ve, da se je odpovedal kandidaturi na jesenskih volitvah, čeprav ga je pred štirimi leti podprlo skoraj 37 odstotkov volivcev, s čimer je dosegel najboljši rezultat med vsemi »našimi« poslanci.

»Tokrat sem pričakoval, da bom lahko dosegel cilje, ki sem si jih zastavil. Pred tem mandatom, kot opozicijski poslanec, nisem mogel vsega narediti, pred štirimi leti pa sem bil trdno prepričan v zmago SDS. In kot poslanec koalicije, sem verjel, da bom lahko dosegel, kar sem si zastavil,« je omenil Zamernik.

Tokrat ste napovedali iztrebljanje korupcije, nasprotovanje enormno dragi cestni gradnji, prebujanje Zgornje Savinjske doline ...

No, pa smo tam in med drugim pri razlogih, zakaj ne bom kandidiral ... Šentviški predor se namreč že drugo leto dogaja tudi na Kranjskem Raku (gre za posodobljeno cestno povezavo med Podvoljčkom in Črničevom, ki so jo lani slovesno predali namenu - op. p.) - gre za identično zadevo. Kot del oblasti sem odgovoren za enormno drago gradnjo in tudi dejstvo, da podizvajalci niso plačani, za razpoke, ki so nastale ... Vendar vse odgovornosti ne morem prevzeti in samo jaz odgovarjati za vse. Katastrofa, kaj počnejo ti gradbinci! In to je eden od kamenčkov v mozaiku odločitve, da Zamernik ne kandidira. Tudi ko si na oblasti, se vsega ne da postoriti na kratek rok. Verjetno bo dolgoročno drugače, toda tudi kratkoročno je škoda mojih živcev, sploh ker se bojim, da se nekatere od teh stvari počnejo namerno oziroma da omet ne odpada po naključju.

Pa plusi in minusi mandata?

Plusov je nedvomno nekaj, sploh sem človek, ki išče pozitivne stvari tudi v dogajanju, ki je na prvi pogled vse prej kot to. Pozitivna je gospodarska rast, kot je še ni bilo, in s tem ustvarjanje pogojev za druge dosežke, pozitivni so protiaadministrativni ukrepi ... Če se omejim na lokalne zadeve, sem vesel, da smo uspeli z Goltmi, čeprav se mogoče na zunaj še ne pozna, toda s spremembo lastništva se tudi temu smučarskemu centru obeta razvoj. Pozitivna z velikim minusom je tudi cesta čez Kranjski Rak, ki je bila pred davnimi leti tudi glavni spodbujevalni dejavnik, da sem se odločil za kandidaturu za poslanca.

Torej, vemo, da ne boste kandidirali. Gre zgolj za osebno odločitev?

Mirko Zamernik, rojen leta 1964, se je po končani srednji šoli in odsluženem vojaškem roku zaposlil v podjetju Gorenje MGA v Nazarjah, kjer je bil kot vodja v proizvodnji zaposlen do izvolitve za župana Občine Luče leta 1994. Dve leti kasneje je bil prvič izvoljen za poslanca v DZ, nato je uspel še v letih 2000 in 2004.

Sprašujem se, zakaj bi še? Vidim še nekaj problemov, ki pa se jih na hitro ne da rešiti. Mogoče sem po 12 letih iztrošen in je čas, da pride drug kandidat. Ko so me nagovarjali za ponovno kandidaturu, sem razmišljal, da bi bil po tem mandatu star 48 let. In kaj potem? Še enkrat in spet ponovno? Enkrat je pač treba nehati. Hvaležen sem svojim volivcem, upam, da jih s svojim delom nisem preveč razočaral, hvaležen pa sem tudi za vse, kar mi je to delo pozitivnega prineslo. Končno, umikam se v času, ko je stranka v dobri kondiciji, ne gre ji slabo. Če se umaknem takrat, ko smo na vrhu, ni slabo. Podobno sem naredil že kot župan Občine Luče.

In naprej? Se umikate iz politike?

Načrtov je nekaj, »bazen« pa je še je prazen. Leto dni bom brez slabe vesti prejemal poslansko plačo, izkoristil bom zakonsko možnost. Upam pa, da bom z znanjem, ki sem si ga pridobil v teh letih, že nekaj počel. Socialni problem verjetno ne bom. V stranki bom še deloval, že zdaj sem večkrat skrbel za priprave na retorične nastope in motivacijo, ne bom pa toliko na očeh javnosti.

Kdo bo kandidat stranke?

Kandidat je znan, potrjen bo 14. avgusta. Res pa na državnoborskih volitvah bolj kot s protikandidati v svojem okraju tekmuje znotraj stranke v svoji volilni enoti. Gre pač za to, da stranka dobi čim več mandatov. Računam, da bodo iz celjske VE štirje poslanci SDS. Mozirje je dober okraj, je pa odvisno od kandidata, kako se bo znašel. Sam mu bom pomagal po svojih močeh. US

Tako so si arhitekti zamislili prestižne Terme Lux, ki jih v Podčetrtku gradijo od aprila.

V luksuz po načrtih

V zvezi s Termami Olimia je v zadnjem obdobju največ slišati o zapletih pri prodaji večinskega državnega deleža v tej delniški družbi, manj o pomembni naložbi, ki jo tam izvajajo. V Podčetrtku gradijo Terme Lux za najzahtevnejše goste, v tem mesecu bodo začeli z gradnjo garažne hiše, pred koncem leta pa bo na vrsti še hotel Breza.

Obstoječe terme, ki so jih zgradili pred štirimi leti, so hitro postale premajhne, zato so se v Podčetrtku odločili za gradnjo novih Term Lux

za najzahtevnejše goste, za tiste z najglobljo denarnico. Teh v Podčetrtku še ni veliko, čeprav zanimanja za ta turistični cilj med njimi ne manjka. Terme Lux gradijo od aprila na lokaciji na travniku med obstoječimi termami, apart-hotelom Rosa ter najboljšim hotelom Sotelia. »Dela potekajo po terminskem planu tako, da bomo lahko kljub četnim vremenskim težavam glavni bazen in savnarski kompleks odprli čez leto dni, aprila 2009,« odgovarja direktor Zdravko Počivalšek. V luksuznih termah bo tisoč kva-

dratnih metrov novih vodnih površin, od tega 70 odstotkov notranjih ter 30 odstotkov zunanjih bazenov. Prostora bo za štiristo kopalcev.

V Termah Olimia se v času povečanega obiska že srečujejo s parkirnimi težavami, zato bodo morali poskrbeti za dodatna parkirna mesta. Tako bodo konec tega meseca začeli še z gradnjo parkirne hiše, ki bo predvidoma zgrajena do božiča, z njo pa bodo število parkirnih mest v Termah Olimia podvojili. Vrednost naložbe v gradnjo Term Lux in parkirne hiše, ki bo

večinoma pod zemljo (na lokaciji pod hotelom Breza), znaša 15 milijonov evrov.

BRANE JERANKO

V Termah Olimia bodo pred koncem leta prav tako začeli s popolno prenovo in nadzidavo obstoječega, najstarejšega hotela Breza, s 40 novimi sobami. Za naložbo v hotel Breza, ki naj bi bila zaključena pred koncem pomladi, so pridobili denar z evropskega razpisa za gradnjo turistične infrastrukture.

Matek tudi v Celju išče termalno vodo

Odprtju termalnega centra, hotela ter wellness spa centra v laški Thermani naj bi prihodnje leto sledilo še odprtje kongresnega hotela s 108 sobami in z devetimi dvoranami, kjer bo prostor za skupno 760 udeležencev kongresov in drugih srečanj. Direktor Thermane Roman Matek ima velike načrte tudi v Celju. V knežjem mestu naj bi zrasel razkošen hotel, ki bi obogatil destinacije na relaciji med Dunajem in Benetkami.

Projektna dokumentacija za hotel v Celju je že pripravljena, a še prej bi radi preverili, ali obstaja tudi v Celju možnost koriščenja termalne vode. »Po doslej narejenih študijah je na globini okoli 1500 metrov termal-

na voda s temperaturo 77 stopinj,« pravi Matek. Ker naj bi stroški raziskovalne vrtnice znašali kar milijon evrov, računa, da mu bosta pri projektu na pomoč priskočili država in lokalna skupnost. »Tveganja, ali termalna voda dejansko je ali ne, ne moremo v celoti prevzeti nase. Tako ali tako bomo potem, če voda bo, stroške koncesninske nosili na svojih ravnih.«

Od tega, ali je v Celju je termalna voda, bo odvisna hitrost gradnje hotela s štirimi zvezdicami in 160 sobami, ki naj bi stala 30 milijonov evrov. Ne glede na rezultate raziskovalne vrtnice bodo počakali na ustrezen razpis za pridobitev evropskih sredstev.

DENAR NA TRGU

Dopustniško zatišje

Ob pogledu na tečajnico Ljubljanske borze je več kot očitno, da je poletna turistična sezona na vrhuncu. Povprečni dnevni promet z vrednostnimi papirji se je v zadnjih treh dneh preteklega tedna spustil pod mejo 2 milijona evrov, kar je krepko pod vrednostmi, ki so borzo odlikovale preteklo leto.

PREGLED TEČAJEV V OBDOBJU MED 4. 8. 2008 in 8. 8. 2008

Oznaka	Ime	Enotni tečaj	Promet v tEUR	% spr.
CICG	Cinkarna Celje	131,00	9,73	▲ 5,65
CETG	Cetis	68,00	1,60	0,00
GRVG	Gorenje	30,59	948,72	▲ 0,69
PILR	Pivovarna Laško	81,77	91,50	▲ 2,33
JTKS	Juteks	89,00	0,40	0,00
ETOG	Etol	183,10	11,58	▼ -0,11

V istem tednu je lani povprečni dnevni promet na borzi znašal kar 7-krat več kot letos. Vendar pa so bile tudi razmere na tržišču bistveno drugačne. Lani smo bili v tem času sredi privatizacijskih pričakovanj, nakupne evforije in na pozitivni strani krivulje gibanja osrednjega borznega indeksa, kar je dodatno vzpodbujalo k prelivanju denarja na trg, medtem ko smo letos sredi drugačnih gospodarskih tem in na pasivnem trgu, ki vlagatelje celo odvrča. Kljub trenutni borzni melanholiji so investitorji v zadnjem mesecu le nekoliko preobrili trg. Slovenski borzni indeks se je od sredine julija, ko je zadel kratkoročno dno pri 7.358 indeksnih točkah, vrnil proti nivoju 7.800 indeksnih točk oziroma porasel za približno 6 odstotkov. Ta rast vliva manjše upanje, da se bo po večmesečnem negativnem obdobju trg le nagnil v pozitivno smer, a je lahko kakršnakoli bolj gotova ocena na to temo preuranjena.

INDEKSI MED 4. 8. in 8. 8. 2008

Indeks	Zadnji tečaj	% spr.
SBI20	7.772,39	▲ 0,37
BIO	116,46	▲ 0,14

Nizek promet na trgu trenutno ne daje slutiti o večjih apetitih po domačih delnicah, kar bi lahko popravilo sliko na Ljubljanski borzi, enako pa negotove razmere na mednarodnih kapitalskih trgih zaenkrat še ne kličejo k večjim nakupom. Določen mejnik pri trgovanju na Ljubljanski borzi bi lahko bil izid septembrskih volitev. Le-ta bi lahko nakazal nadaljnji potek privatizacije in z njimi povezanih pričakovanj, kar bi skoraj zagotovo spodbudilo vlagatelje k nakupom, vendar bi bilo okrevanje verjetno še vedno postopno, saj so spomini na boleče izgube v preteklih mesecih še živi. Pa vendar, trg je od najvišjih vrhov izgubil približno 35 odstotkov, polletni rezultati pomembnejših borznih družb kažejo na napredek in uspeh pri poslovanju, vrednotenja podjetij pa s tem postajajo vedno bolj ugodna. Pri kakšnih nivojih bodo investitorji ocenili, da so domača podjetja vredna nakupa, bo odvisno tudi od gibanja mednarodnih trgov, ki na ta način vrednotijo primerljiva tuja podjetja, verjetno pa si vsi želijo, da bi konec leta postregel z boljšimi rezultati.

MATJAŽ BERNIK
borzni posrednik

ILIRIKA d.d., Trdinova 3, 1000 Ljubljana

Nadzorni organ: ATPV, Poljanski nasip 6, 1000 Ljubljana

Vir: Ljubljanska borza d.d.

Ko je tvoj mejaš občina

»Mejne« zgodbe s Kalobja - V odlokih in aktih pomote ne obstajajo - Edini odgovor je »plačaj ali pusti«

Stari ljudje so na zemljo gledali s strahospoštovanjem. Če ne boš ti nje, bo ona tebe, so pravili. Bila je pač sinonim za preživetje. Četudi danes ni tako, znajo vrednost vsakega kvadratnega metra življenjskega prostora zares ceniti ljudje, ki živijo v gostih naseljih. Ko že centimetri odločajo o tem, ali boš lahko gradil, imel svoj dovoz, preuredil okolico, posadil drevo, postane vprašanje, kdo je tvoj mejaš, naenkrat življenjsko pomembno. T. i. javno dobro, ko lastnike - vse in nikogar - zastopa občina, se v spornih primerih velikokrat izkaže za prav problematičnega sosedu.

Vse odtenke že malo smešnega zapleta nosi naslednja zgodba, trenutno aktualna na Kalobju. Nekaj metrov od tamkajšnje podružnične osnovne šole stoji domačija Arzenškovih, ki so vse do leta 1995 živeli v prepričanju, da njihova zemlja sega do šolskega pločnika in s stavbo vzporednega igrišča. Potem so začeli razmišljati o gradnji. Pristojne občinske službe, podprte z geodetskimi meritvami podjetja Mera, so naenkrat oznanile, da ne bo šlo, ker so preblizu meje. Ta se je naenkrat premaknila za 15 metrov nižje. Lahko gradijo samo v primeru, da zemljo odkupijo. Uradni cenilec je določil ceno zazidalnega

Po dolgotrajnih preverjanjih naj bi bila meja med Arzenškovim in občinskim zemljiščem na Kalobju na črti, ki sicer na igrišču loči avt od igralne površine.

zemljišča. V današnji valuti 2500 evrov. Ponudbo so pristojni uradniki opremili z oznako »plačaj ali pusti«. Za družino veliko, ampak kar je treba, je treba. Ostarela mama je sicer zmajevala z glavo, da je njihova zemlja vedno segala do igrišča in še čez, ampak kaj stari ljudje sploh vedo. Zadevo so vendar izmerili in potrdili strokovnjaki. Sicer pa je mlad par zaradi drugih obveznosti in teh

nepredvidenih zapletov idejo o gradnji takrat opustil. Pred štirimi leti je nato vlogo obnovil. Spet so prišli, merili, »kolčkali« in si zapisovali ter potem, kar se geodetskih izmer tiče, enostavno mrknili. Vmes sta Arzenškova brez pripomb dobila dovoljenja za gradnjo in objekt tudi že postavila. Vsake toliko sta sicer ob priložnosti dregnila v geodeta, naj vendar že stvari uredijo, ker bi

rada imela lastništvo »na čistem«. A je običajno zgolj skomignil v smislu, če nihče drug ne komplicira okrog tega, tudi vama ni treba. Investitorju je prekipelo, ko je iz vaških čenč razbral, da mu je občina zemljo »šenkala«. Iste geodete so poklicali še tretjič. Začelo se je s strokovno debato, ali za izhodišče izmer služijo obstoječi objekti ali mejniki, nadaljevalo z nekaj orumenelimi kar-

tami in s kopanjem za mejniki ter končalo s črto, ki sicer na igrišču loči avt od igralne površine. Ups! Pa je pokojna mama morda tudi kaj vedela. In človek v glavi že sliši glas, tokrat z druge strani - plačajte ali pa pustite!

Javno dobro, ki ga nikoli ni bilo

Naj poudarimo, da se zgodba na teh straneh ni znašla zaradi javnega pranja perila, ker, kot pravi Franci Arzenšek, je vse skupaj še odprto. »Meja ni določena in to je treba urediti. Če se bo izkazalo, da mi ne bo treba plačati poltretjega tisočaka, bom vesel, če ne, sem še vedno prvi kupec, ker so tisti kvadrati za nas pač strateškega pomena. Gre pač za napako, nesporazum ali karkoli že. Prepričan sem, da se bo zadeva pošteno uredila. A me žalosti, ko vidim, kako so nekateri hitro sposobni človeka obdolžiti vsega, od požrešnosti do preračunljivosti, a niti slučajno nistem ničesar zahteval niti se to nikogar ne tiče, malo grenko pove Arzenšek. Tudi Radko Pušnik s šentjurske občinske uprave doda podoben zaključek: »Zaplet bomo gotovo rešili v obojestransko zadovoljstvo.«

Tudi naslednji primer so na koncu rešili tako, le da je bila pot do tja vse prej kot kakšno posebno zadovoljstvo. Investitor, ki bi kmetij-

sko zemljišče rad prekategori- raliziral v gradbeno, je ugotovil, da je diagonalno čez njegovo celotno neprav veliko parcelo vrisana cesta kot javno dobro. Vodila naj bi nekam v gozdni breg. Pustimo ob strani, da se niti najstarejši vaščani niso spomnili, da bi bil tam kdajkoli vsaj najbolj nespodoben kolovoz. Vsi argumenti lastnika, da gre za očitno napako, so bili bob ob steno. »Plačajte ali pustite!« Zveni znano? A je vztrajal in sedel na geodetskem oddelku tako dolgo, dokler mu niso prinesli starejših mapnih kopij. Na tistih o »javnem dobrem« na njegovi zemlji ni bilo ne duha ne sluha. Se razume, da se je potem vse uredilo »v obojestransko zadovoljstvo«.

Da ne bo pomote, občinska skrb za javno dobro je pod črto vse hvale vredna. A res je, da je geodetska stroka napredovala, meritve so natančnejše, letalski posnetki splošno dostopni. Vmes je posegla informatika in morda, samo morda, obstaja tudi možnost, da pride tu in tam do kakšne napake. Pri mejnih sporih so te že tako in tako moteče in naporene, a če je vaš mejaš občina, očitno še toliko bolj. Tudi ali predvsem članom občinskih svetov je pomoto težko dokazati. Vse se pač začne in konča pri »plačaj ali pusti!«

SAŠKA T. OCVIRK

Telekomov denar septembra?

Proces vračanja vložkov v Telekomovo infrastrukturo se po Sloveniji počasi zaključuje. Zato so vprašanja v tistih občinah, ki postopkov še niso pripeljale do konca, toliko pogostejša. V občini Šentjur so konkretne premike napovedali že za pomladanske mesece. Zdaj je avgust. Ljudi od zapletenih dolgoletnih postopkov zanima zgolj epilog. Kdaj bo torej na njihovih računih končno nakazan tudi denar?

Težava je predvsem v tem, da je velika in razdrobljena občina telefonske priključke dobivala v treh ali štirih fazah z zelo različnimi pogoji financiranja. Naj spomnimo, da je posebna županova komisija za vračila na delu že od februarja. Kot je takrat dejal direktor občinske uprave Jože Palčnik, je prve poravnave pričakoval že v mesecu ali dveh. Kot pravi sedaj, tudi v vmesnem času niso držali križem rok. »Iz-

vedli smo vse, kar se v tej fazi pričakuje od občine. Stala se je komisija, ki jo sestavljajo predstavniki občine in vseh krajevnih skupnosti. Odločeno je bilo, da z državnim pravobranilstvom sprejmemo delne poravnave v delih, ki se nanašajo na sklenjene pogodbe. Ne pristajamo pa na to, da bi se odpovedali vrednosti lastnega dela in materiala, ki so ga tedanji naročniki vložili v Telekomovo infrastrukturo.« Glede na to, da je prav v tem jabolko spora, bo ta del torej prepuščen v presojo sodnim izvedencem. »V tem času pričakujemo predloge poravnave s celjskega državnega pravobranilstva, ki bodo podlaga izplačil končnim uporabnikom.« Na vprašanje, kdaj bodo ti nesporni primeri zaključeni, Palčnik odgovarja, da pravobranilstvo meni, da naj bi te postopke zaključili do septembra.

StO

Dršališče na majavih temeljih

Bodo v Celju našli denar za nujno obnovo Mestnega dršališča?

Celjski ZPO je v zadnjih letih obnovil in posodobil večino javnih objektov, s katerimi upravlja. Pri tem ostaja ena najbolj zahtevnih in dragih naložb - nujna sanacija drsalne plošče na dršališču v Mestnem parku.

ZPO se je prijavil na razpis za obnovo športnih objektov, katerega rezultate je ministrstvo za šolstvo in šport objavilo sredi julija. Odobrili so jim sofinanciranje 12 odstotkov okoli 800 tisoč evrov vredne naložbe. A problem ostaja, saj Mestna občina Celje ne v letošnjem in ne v proračunu za prihodnje leto nima predvidenega sofinanciranja te sanacije.

Kot je povedal direktor ZPO Ivan Pfeifer, gre za skrajno nujen poseg. Zaradi kar treh zaporednih poplav so namreč dodobra načeti temelji, na katerih stoji drsalna ploskev. Obstaja tudi vse resnejša nevarnost, da bo zaradi dotrajano- sti začel v okolje otekat tudi amoniak, s pomočjo katerega ustvarjajo na betonski še ledeno ploskev. »Tako temelji kot napeljava z amoniakom bodo betonsko ploskev Mestnega dršališča zdržali še največ eno sezono,« opozarja Pfei-

Sicer pa so Mestno dršališče letos odprli rekordno zgodaj, že zadnje dni julija, ko so pripravili ledeno ploskev za priprave približno 50 drsalcev iz sedmih držav. Od začetka avgusta je dršališče vsak večer med 20. in 21. uro od-

prto tudi za rekreativne drsalce, vstopnina znaša dva evra. ZPO je pripravil tudi posebno ponudbo, s katero omogoča brezplačno drsanje vsem, ki so kupili dnevno karto za kopanje na letnem kopališču.

BRST, foto: KATJUŠA

Te dni na celjski ledeni ploskvi intenzivno vadijo tekmovalci v t. i. short tracku - disciplini hitrostnega drsanja.

Še zadnje leto pouk ob sevanju?

V tem tednu bo Občina Laško dobila gradbeno dovoljenje za novo šolo ter se prijavila na razpis za sofinanciranje projekta

Če bo šlo vse po načrtih, bo v nevarno podružnično OŠ Šentrupert nad Laškim v tem šolskem letu sedla zadnja generacija otrok. Potem bodo šolo, v kateri so izmerili prekomerno radioaktivno sevanje, porušili in na istem mestu zgradili novo, sodobno, okolju in učencem prijazno.

Podružnična osnovna šola v Šentrupertu je po številu otrok v tem kraju med najbolj perspektivnimi med devetimi podružnicami v občini Laško. A starši iz Šentruperta svoje otroke vse pogosteje vpisujejo v šolo v Laško ali Šentjur, saj se bojijo za zdravje otrok. V šoli, v katero je letos vpisanih 36 otrok, so namreč že pred osmimi leti ugotovili prekomerno radioaktivno sevanje. Povzročal naj bi ga neprimeren gradbeni material. Vendar vrednosti omenjenega sevanja po besedah strokovnjakov naj ne bi presegle najvišjih dovoljenih, sevanje pa otrokom menda ne škoduje, če se v učilnicah ne zadržujejo več kot dve uri na dan. Starši in šolski delavci so kljub tak-

POŠ v Šentrupertu nad Laškim čez dve leti

šnim zagotovitvom upravičeno zaskrbljeni. Občina Laško je sicer že pred leti nameravala sanirati šolo, vendar se krajanje z občinskim načrtom niso strinjali, saj je ta namesto novogradnje predvideval le prenovo šole, kar bi pomenilo le kratkoročno in ne bistveno cenejšo reši-

tev od novogradnje. Občinski svet je nato v letu 2006 sprejel sklep, da se novogradnja izvede v letih 2009 in 2010. Ali se bo to res zgodilo, je odvisno od uspešnosti Občine Laško na razpisu šolskega ministrstva za sofinanciranje projekta, na katerega se bo prijavila še v tem ted-

nu. Po besedah župana Franca Zdolška bo občina v teh dneh dobila tudi gradbeno dovoljenje za šolo. Če bo šlo vse po načrtih, bodo začeli delati konec prihajajočega šolskega leta in končali v roku enega leta. V času gradnje bodo učence iz Šentruperta vozili v šolo v Laško ali

Debro. Naložba je ocenjena na približno dva milijona evrov, v novi šoli pa bodo delovali tudi en oddelek vrtca, ki ga zdaj v Šentrupertu nimajo, krajevna skupnost in društva.

Gradnja šole v Šentrupertu ni edina predvidena naložba v občini Laško na po-

Šolo v Šentrupertu so zgradili že leta 1897. Ker je bilo otrok vedno več, so leta 1967 k omenjeni šoli zgradili prizidek ter hkrati na obstoječi stavbi zamenjali streho, ki je azbestna, prizidek pa je zgrajen iz opeke iz Šoštanja, za katero so kasneje ugotovili, da je radioaktivna. Meritve Inštituta Jožefa Stefana izpred treh let so pokazale, da je radioaktivno sevanje najmočnejše v zadnjih dveh učilnicah in da to kar trikrat presega običajno sevanje.

dročju šolstva in vzgoje v naslednjih letih. Prihodnje leto bo Občina Laško poskušala srečo pri pridobivanju državnih sredstev še za teLOYADNICO v Rimskih Toplicah in prizidek k Osnovni šoli Antona Aškerc. Če bo na razpisu uspešna, bo gradnja stekla v letu 2010. Prihodnje leto bodo omenjeno šolo tudi prenovili. V Debru pa bodo še letos zgradili nov vrtec.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Duše solčavskega športa z županom Alojzom Lipnikom in s Francijem Podbrežnikom, ki je v nedeljskem večeru pletel solčavsko zgodbo.

Športniki izpod solčavskih planin

V Solčavi so svojstveno, kot je v njihovi navadi, proslavili občinski praznik. V občini namreč vsako leto izberejo katero od področij in ga podrobno predstavijo, letos pa so proslavili jubilej športnega društva.

Življenje na Solčavskem je oblikovalo nekaj izjemnih športnikov, ki so se jih spomnili tudi v dokumentarnem filmu. V kraju si želijo večnamenski objekt, ki bi bil športna dvorana in kulturni dom, pri gradnji pa računajo tudi na pomoč države in Evrope, saj

je gradnja za majhno občino prevelik finančni zalogaj. Sicer bodo letos urejali središče Solčave in gradili parkirišča, je napovedal župan Alojz Lipnik ter pozval Solčavane, naj stopijo skupaj, ker bodo le tako dovolj močni. V občini sicer ob prazniku podeljujejo priznanja samo vsaka štiri leta, vendar se je tokrat Boštjan Lokan, predsednik športnega društva, s priznanji oddolžil občini in vsem dosedanjim predsednikom ŠD Solčava.

US

Na Ponikvi kmalu spet gradbišče

Občina Šentjur je podpisala pomembni pogodbi za rekonstrukcijo lokalne ceste Slatina-Lutnje-Ponkvice. Dela se bodo začela že v teh dneh.

Napeti termiski plani so vezani predvsem na razpisne pogoje evropskih strukturnih skladov, kjer je občina iz naslova regionalnih razvojnih programov uspela pridobiti 85-odstotno sofinanciranje naložbe. Preostali del stroškov in DDV bo zagotovila iz proračuna. Vrednost naložbe ocenjujejo na malo manj kot 1,7 milijona evrov.

Gre za pomembno infrastrukturno pridobitev, ki pomeni celovito in učinkovito ure-

ditev tega cestnega omrežja. Posledično to prinaša izboljšanje demografske slike, večje gospodarske možnosti in seveda razvoj kmetijstva, turizma in drugih dopolnilnih dejavnosti. Poleg boljše dostopnosti do Ponikve, Šentjurja, avtocestnega priključka v Dramljah in Šmarja pri Jelšah bo to tudi naložba v prometno varnost. Z rekonstrukcijo bodo razširili cestišče in na posameznem delu uredili tudi pločnik. V skupni dolžini gre za slabih šest kilometrov cest. Na odseku Slatina-Ponkva se bodo začela v teh dneh, naprej do Ponkvice pa predvidoma prihodnje leto.

StO

Lokalna cesta, kot »se šika«

V občini Šmarje pri Jelšah obnavljajo dobrih pet kilometrov ceste od naselja Belo čez Stranje do Pristave. Gre za lokalno cesto med občinama Šmarje in Podčetrtek, ki povezuje tudi nekatere šmarske krajevne skupnosti s središčem kraja. Za obnovo bodo odšteli približno tri milijone evrov. Občina je bila uspešna na več evropskih razpisih, zato bo skoraj dve tretjini denarja namenila Evropska unija. Projekt so minuli konec tedna predstavili krajanom, prvi del prenovljene ceste pa si je ogledal tudi predsednik vlade Janez Janša.

Prenovljena cesta bo prva lokalna cesta z dvema središčinoma v občini. Naložba je razdeljena v tri etape, polo-

vico prve so delavci CM Celja že končali. Dela se v teh dneh nadaljujejo, celotna prva faza med odcepoma za Korpule in Koretno pa bo končana v začetku prihodnjega leta. Le nekaj mesecev kasneje bo prenovljena cesta tudi v drugi fazi, od meje z občino Podčetrtek do odcepa za Zibiko. Izvedba tretje med odcepoma za Belo in Korpule ter za Koretno in Zibiko je predvidena v letih 2009 in 2010. Po obnovi bosta na celotni trasi dva s sredinsko črto ločena trimetrski vozna pasova, od Šmarja do Podčetrtrka bo urejenih še 12 kilometrov od vozišča ločene kolesarske steze, na delu trase pa tudi pločnik. »Z izvajanjem del smo zadovoljni. Res je pri prvem delu prišlo do pomanjkljivosti pri asfaltih, vendar ne v takšnem obsegu, da bi

to kakorkoli motilo,« pravi župan Šmarja pri Jelšah Jože Čakš. Obenem poudarja pripravljenost krajanov na sodelovanje pri projektu, saj so za razširitev ceste potrebovali kar nekaj zasebnih zemljišč. Predsednik vlade Janez Janša se je ob obisku spomnil potresa, ki je to območje prizadel v sedemdesetih, in ugotavljal, da je razvoj območja v zadnjih letih velik. Možnosti za še hitrejšo izpeljavo takšnih in podobnih projektov vidi v ustanovitvi pokrajin. »Pokrajine bi upravljale z lastnimi sredstvi za regionalno infrastrukturo. Gradilo bi se bistveno hitreje, bolj kvalitetno in mislim, da tudi ceneje. Ljubljana je predaleč, da bi se tisoči kilometrov lokalnih ali državnih cest urejali učinkovito.«

ANDREJ KRAJNC

www.novitednik.com

www.radiocelje.com

Stara hmeljarska opravila še niso šla v pozabo. Mnogo so obudili na vozovih s prikazi opravil in šaljivimi igrami. (Foto: MŠ)

Varuha zelenega zlata

Hmeljarski starešina in princesa sta postala Franc Gajšek in Janja Oset - Letos 2400 ton hmelja - Kritike glede državne pomoči

Hmeljarji so na 46. prazniku v Braslovčah uradno imenovali novega hmeljarskega starešino in princeso. To sta postala Franci Gajšek in Janja Oset, oba iz Drešnje vasi. Lanski starešina in princesa sta jima v skrbništvo za eno leto predala hmeljarskega »mačka«, prapor in škapec. Letošnja letina hmelja je slabša od lanske.

Hmeljarski starešina in princesa bosta v naslednjem letu skrbela za promocijo in nadaljevala tradicijo slovenskega hmeljarstva. Hmeljar-

ski starešina Franci Gajšek prihaja s kmetije z 32 hektari hmeljskih površin. Na tipični hmeljarski kmetiji hmeljari že četrta generacija, zato je Gajšek častno prevzel poslanstvo starešine. »V prvi vrsti bo treba skrbeti za promocijo slovenskega hmeljarstva in ohraniti tradicijo našega zelenega bogastva. Zaobiti ne gre tudi številnih težav, s katerimi se iz leta v leto soočamo hmeljarji.«

Hmeljarska princesa Janja Oset, sicer po izobrazbi slikarka, je v posojilo od lanske princese prejela škapec. Z

njim so nekaj merili količino nabranega hmelja. »Prihajam iz hmeljarske družine. Hmelj pridelujemo na 22 hektarjih površin in opravil ne zmanjka,« v upanju, da bo častno nadaljevala poslanstvo princese, pravi Osetova.

Letos bodo pridelali približno 2400 ton hmelja. 141 hmeljarjev na 1620 hektarjih ne bo doseglo lanskega pridelka. Letina je slabša od lanske. Hmeljišča v Braslovčah je lani oklestilo neurje, zato je pridelek podpov-

prečen. »Na tem območju bodo pridelali tisoč kilogramov manj savinjskega goldinga in aurore. Svoje je naredilo tudi junijsko in julijsko deževje. Je pa letina boljše na lažjih tleh, kjer bo letos kar za dva tisoč kilo-

gramov več pridelka,« pravi Irena Friškovec, strokovnjakinja za hmeljarstvo na celjskem kmetijsko-gozdarskem zavodu. Na tridnevnem tradicionalnem srečanju so hmeljarji na nedeljski slavnostni seji izrekli tu-

di nekaj kritičnih na račun državne pomoči. Za škodo, ki je nastala po lanskem neurju s točo, kljub svari-lom hmeljarjev, niso prejeli niti evra pomoči.

MATEJA JAZBEC
Foto: TONE TAVČER

Praznično Ljubno

Občinski praznik so na Ljubnem pred dnevi spet obogatili izjemni ljubenski pevci, združeni v mešanem pevskem zboru, ter učenci Glasbene šole Nazarje.

Županja Anka Rakun je predstavila največje naložbe v minulem obdobju, predvsem vodovod Okonina in most v Rastkah, ter napovedala dogajanje v prihodnje. Na Ljubnem se bo letos zvrstilo še kar nekaj odprtij, med večjimi bo zagotovo razširjena in prometno bolj dostopna poslovno-obrtna cona v Lokah.

Kot je v navadi, so najbolj zaslužnim podelili različna priznanja. Tako je priznanje županje prejelo sedem najboljših učencev, ki so končali šolanje, ter zlati maturantki Teja Turk in Deja Vrčkovnik, posebno priznanje pa krvodajalca Amalija Jurjevec in Marko Korpnik. Bronasto priznanje Občine Ljubno so podelili Francu Brglezu za delo v gasilskih vrstah. Srebrno priznanje so prejeli učiteljica Marija Grohar, ljubiteljska slikarka Ida Voler in družina Prušnik za udejstvovanje v kulturnem življenju in delo na turistični kmetiji.

US

Nagrajenci Občine Ljubno z županjo Anko Rakun in s podžupanom Stankom Zagožnom

Letošnji hmeljarski starešina in princesa, Franc Gajšek in Janja Oset

ZAPOSILITEV V SPARU?

Dobro zame!

Ste natančni in zanesljivi? Želite vsak dan nove izzive? Si želite dela v prijetnem okolju, kjer vam ne bo nikoli dolgčas? Bi se radi pridružili mlademu in dinamičnemu kolektivu? Spoznajte nas in ugotovili boste, da je Spar res dobra izbira!

Za delo v naši novi poslovalnici SPAR ŠMARJE PRI JELŠAH iščemo:

1. Namestnika poslovođe (m/ž)

Pričakujemo:

- V. stopnjo izobrazbe trgovske smeri
- poznavanje trgovskega poslovanja
- najmanj 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih v živilski dejavnosti
- izkušnje pri vodenju ljudi
- organizacijske sposobnosti
- samostojnost pri delu

2. Vodjo izmene (m/ž)

3. Več prodajalcev (m/ž) 4. Mesarje - prodajalce (m/ž) 5. Prevzemnike blaga (m/ž)

Pričakujemo:

- najmanj IV. stopnjo izobrazbe trgovske, živilske ali druge smeri
- poznavanje dela v trgovini
- zaželeno izkušnje na podobnih delovnih mestih
- veselje do dela z ljudmi
- komunikativnost

Nudimo:

- dinamično delo v sodobno opremljeni poslovalnici

- prijetno delovno okolje
- zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas
- plačevanje dodatnega pokojninskega zavarovanja

Prijave sprejemamo do 31.8.2008 na naslov:

Spar Slovenija d.o.o.,
Kadrovska služba,
Letališka 26, 1000 Ljubljana
ali kadri@spar.si.

PRIDRUŽITE SE NAM!
SPAR SLOVENIJA

Perice in peričice so dodobra opravile svoje delo.

Klepanje kose, nekdanj vsakdanje delo, postaja že mala umetnost, ki je mnogo mladih že ne obvlada več.

Z lučko mladino na »gaudo«

Pestro dogajanje na 39. Lučkem dnevu, ki je ponovno v vzponu

Minuli konec tedna so se Zgornjesavinjčani in številni drugi gostje ustavili v Lučah, kjer so domačini predstavili del bogate preteklosti, predvsem pa poskrbeli za druženje na 39. Lučkem dnevu.

Pri pripravi osrednjega dogajanja, nedeljskega sprehoda od »štanta do štanta«, so se tokrat Lučani precej izkazali, saj so v različne koticke Luč umestili kar nekaj točk, ki so pričarale romantičen pridih preteklosti. Pranje perila ob potoku, izdelovanje »šiklnov«, klepanje kose, napravljanje stelje, kuhanje žganja, zeliščarji, čebelarji ... in še mnogo drugih utrinkov je pokazalo, kako so nekdanj živeli v eni najlepših slovenskih vasi, dogajanje pa je občasno zmotilo pokanje v novo postavljene »strelalnici« oziroma prikaz pokanja z

možnarjem, kar so v Lučah počeli že pred 120 leti.

Navduševali so tudi otroci s prikazom nekdanjih iger, s katerimi se je kratkocasi- la mladina. Projekta raziskave starih iger in igrač so se pod vodstvom Jožice Podkrajnik lotili že v začetku lanskega šolskega leta. Nastala sta razstava in tudi nedeljski prikaz, posebej pa so izpostavili igre, kot so gnilo jajce, »tancanje« od nedelje do ponedeljka, hoja na »števec« in streljanje z bezgovo puško. Celotno dogajanje v Lučah so popestrili plesalci Folklorne skupine Oljka iz Šmartnega ob Paki. Med prikazi je bila po svoje zanimiva tudi »jajčn'ca«, ki družijo predvsem mladino. Gre za običaj pobiranja jajc na predvečer sv. Florjana, kar po hišah opravijo fantje, nato pa skupaj z dekleti pripravijo

»gaudo«, na kateri ne manjka »šnit« in drugih dobrot.

Ob številnih drugih športnih, zabavnih in etnografskih prireditvah so dogajanje zakrožili s festivalom narodnozabavne glasbe Luče 2008, ki sta ga pripravila društvo Gričar in ansambel Ojstrica. V nabitom polnem prireditvenem prostoru na sotočju Lučnice in Savinje so obiskovalci uživali v zvokih sedmih ansamblov, precejšnje zanimanje pa kaže več kot tisoč glasovnic občinstva, ki je za zmagovalca nedeljskega festivala določilo »domači« ansambel Golte, medtem ko se je strokovna komisija odločila za ansambel bratov Jamnik. Skratka: pestro, zanimivo, mogoče malce prometno razburljivo dogajanje v Lučah je pokazalo, da so organizatorji Lučkega dneva spet v vzponu. US

Lučka mladina na »gaudi« po uspeli »jajčn'ci«.

Som odpotoval na Bled

V soboto je bila na Šmartinskem jezeru že 12. tradicionalna celodnevna ribiška tekma v lovu plenilk za pokal trgovine Lovec, ki jo organizira Ribiška družina Celje. Tekme so se udeležili ribiči iz vse Slovenije.

Največ ribiške sreče je imel tokrat že stari znanec na tej tekmi, Samo Novak z Bleda. Uro pred koncem tekme mu je v trdi temi prijel velik som. Potreboval je okoli 20 minut, da ga je utrudil, nato pa sta mu ribiška kolega pomagala, da ga je sploh lahko spravil v čoln. Tehtnica je pokazala 52 kg, meter pa 215 cm, kar je pomenilo, da smo dobili novega uradnega rekorderja med ujetimi somi na Šmartinskem jezeru. Čeprav som slovi po tem, da ga je izjemno težko ujeti, jih je Samo v svoji ribiški karieri ujel že okoli 1100. Leta 2005 je zmagal tudi na podobnem tekmovanju na Rudniškem jezeru pri Kočevju. Tudi tam je zmagal z rekordom jezera, ki velja še danes.

Ulova sta se veselila še Darko Jauh, ki je ujel soma, težkega 2,8 kg, in Milan Lorbek s kilogramskim smučem.

MARKO TURK

Žene mu niso ukradli, Novi tednik pa

Vinko Cverle že 50 let v družbi žene Marije in najboljšega časopisa

Vinko Cverle starejši je človek, ki je življenje vedno vzel tako, kot je. Z dobrim in slabim, s smehom in solzami. In tako kot že 50 let hodi z roko v roki s svojo ženo Marijo, tako že vsaj toliko časa nosi pod pazduho tudi tale časopis. Žene mu v vsem tem času hvala bogu niso ukradli, česar pa za Novi tednik ne bi mogli reči.

Vinko se je rodil v Šentrupertu nad Laškim in že doma se mu je čisto prvi prednik tegale časopisa, takrat še Nova pot imenovan, priljubil. Ko se je odselil najprej pod Rifnik, kasneje pa v Novo vas pri Šentjurju, je domotožje najlažje potolažil z branjem tega lista. A ker so v tistih časih poštarji precej bolj varčno okrog hodili, bi moral Vinko včasih tudi po cel teden čakati na svoj izvod. Pa se je domislil in si časopis naročil kar v tovarno Alpos, kjer je svojčas delal kot varilec. A kaj, ko ga staro-novi prijatelj velikokrat ni počakal. »Sem ga prišel iskat, pa ga že ni bilo več. Mi ga je kdo pred nosom odnesel. Najbolj jezen sem bil, če nisem mogel prebrati podlistka,« se zdaj smeji Vinko, takrat pa si je o takih Guzajih vse kaj drugega mislil. Ampak se je tudi to uredilo. Ko so poštarji obiskali malo bolj pogosti, si je časopis kar lepo domov naročil. Tako ga je doma pričakala prijazna žena, topel obrok in čisto »frišen« Novi tednik. Pa kaj bi človek še hotel več?

»Za začetek se je treba poročiti«

Kje natanko sta se z ženo Marijo, sicer doma iz Vodice pod Kalobjem, našla, se tistih hip ni spomnil nobe-

Vinko Cverle je z ženo ustvaril lep dom. Njegove roke pa znajo iz lesa narediti še bolj pravljicne reči. Palčki živijo v pravi kmečki hiši, seno pa spravljajo v nadvse dodelan kozolec toplar.

den od njiju. Ampak to niti ni pomembno. Kot pravi Vinko, je za 50 let složnega skupnega življenja treba veliko potrpljenja, spoštovanja in seveda ljubezni. Pa če vse skupaj s smehom in humorjem začiniš, tudi ne škodi. Je pa res, da pridejo v življenju trenutki, ko ti proti bole-

čini srca tudi to ne pomaga. Vinko in Marija to vesta, saj sta doživela največjo moro vsakega starša, ko sta izgubila enega od dveh sinov. Zato jima srečanja z družino drugega sina Vinka mlajšega, vnukoma Ladajem in Vesno, še toliko več pomenijo. »Ob zlati poroki nisva hotela de-

lati nobenega cirkusa, samo na kosilo so naju povabili k sinu v Dramlje. Mi je pa snaha zabičala, naj ne hodiva prej, ker jih ne bo doma,« pripoveduje Vinko in mimogrede razloži, kako je točnost lepa čednost in on vedno raje še malo prej pride. »Pred hišo ni bilo čisto nič

sumljivega, ko pa sva odprla vrata, so bili tam vsi. Moje štiri in ženine tri sestre, prijatelji, sorodniki, muzikanti. Bilo je tako lepo, da sem še zdaj ganjen.« Ker je družina Cverle z glasbo prežeta, je jasno, da je tudi ob taki priložnosti ni manjkalo. »Me ni so vedno obljubljal harmoniko, pa nikoli ni bilo denarja.« Talent stricev, ki so bili znani in dobri muzikanti, pa je Vinko vseeno naprej prenesel. Sinu Vinku sta prvo harmoniko kupila že pri petih. Kako se je zadeva razvijala, ve vsak pravi ljubitelj narodnozabavne glasbe, ki je že kdaj slišal za Ansambel Vinka Cverleta.

Z našim gostiteljem smo se za obisk dogovarjali že pred meseci. Takrat je bila pred njim težka operacija in ob tem ni skrival skrbi. Zdaj so se stvari nekoliko uredile, a kot pravi, sta oba z ženo hvaležna za vsak zdrav in zadovoljen dan v njunem domu. In tu je seveda še vedno - že 50 let, zdaj celo dvakrat na teden - dobrodošel gost Novi tednik. »Šport bi sicer z lahkoto pogrešal, vse ostalo pa zelo skrbno preberem. Predvsem novice iz domačega kraja in črno kroniko. Na koncu pa tudi oglase, četudi nič ne prodajam ali kupujem.« Naš fotograf Marko malo zasanjano pogleda Marijo in Vinka in si ne more kaj, da ne bi vprašal po receptu za srečno in dolgo skupno življenje. Kako se torej dočaka zlata poroka? Vinko pa - za vso današnjo mularijo - kot iz topa izstreli: »Za začetek se je treba poročiti!«

SAŠKA T. OCVRK
Foto: MARKO MAZEJ

Balonarski baroni Kalobški

Obletnice, ki bi človeka prav pod nebo odnesle, pridejo v življenju redko. Petra Orešnika, župnika na Kalobju, je polet z balonom »zadel« ob okroglem rojstnem dnevu in desetletnici delovanja na Kalobju. V košari nad domačim krajem pa sta se mu pridružila še znani avtoprevoznik Jože Kukovič in kuharski mojster iz enega od celjskih hotelov Dušan Selič.

Pravijo, da je balon sicer hudo nepredvidljivo, ampak čisto varno prevozno sredstvo. Po drugi strani pa je res, da je vsaka višina nad poldrugim metrom vredna vikanja. Na srečo je balonarski pilot Jure Belužič pravi stari maček, ki se ne ustraši nobenega balonarskega izziva. S talno podporo Braneta Planinca še toliko manj.

Čeprav malo toplo, je bilo tistega avgustovskega jutra vreme kot naročeno za polet. Po več kot letu usklajevanja so si ga vsi trije potniki že prav zares zaslužili. Balon se je od tal odlepil na planoti na vrhu Kalobja in potem čisto počasi zaokrožil nad okoliškimi vasmimi. Razgled bo ostal za vedno - na fotografijah in v spominu. Balonarski krst z zemljo, ognjem in nepogrešljivim šampanjcem pa tudi. In ko smo že ravno pri tekočih opojnostih - se razume, da so novopečeni baroni Kalobški odslej svojim sopotnikom in pilotu zavezani za pijačo dati ob vsaki priložnosti.

STO

S skupnim darilom vseh faranov je domači župnik Peter Orešnik z balonom poletel nad svojim Kalobjem. Pridružila sta se mu še Jože Kukovič in Dušan Selič, vse tri pa je varno popeljal pod nebo Jure Belužič.

moja poroka

Poroka po sedmih skupnih letih

Jožica Marinšek iz Škednja in Srečko Žaberl iz Dolge Gore sta se po sedmih letih skupnega življenja z sinom Marcelom odločila, da tudi formalno potrdita skupno življenje. Pred matičarjem v Šentjurju in v cerkvi na Sladki Gori sta naredila svoj usodni ko-

rak. Priči sta bila Simona Lipuš in Vane Kundih. Skupaj s svati sta nato slavje nadaljevala v gasilskem domu v Dolgi Gori. Vsi zbrani so jima zaželeli lepo nadaljnje življenje, Marcelu pa, naj ne odraste prehitro.

AB

Če želite, da tudi vašo življenjsko odločitev zabeležimo na straneh Novega tednika, nam pišite na Prešernovo 19, 3000 Celje ali na elektronski naslov tednik@nt-rc.si.

*Mala dežela -
velik korak*

Za promocijo več kot minister

Mihailo Lišanin je s petindvajsetimi leti prišel iz Srbije v Slovenijo kot atlet, svoje sledi pa pušča v kulturi

»Moje življenje je zelo zanimivo, saj sem se v različnih obdobjih ukvarjal z zelo zanimivimi stvarmi,« zadovoljno pove Mihailo Lišanin, ustanovitelj revije Likovni svet, mednarodnega razpisa likovnih del za mlade in Galerije likovnih del mladih Celje. Tokrat ga nismo obiskali le zaradi njegovega dela, ki je poznano v Sloveniji in v svetu. Zanimala nas je predvsem njegova zgodba, ki je mnogim nepoznana, a pestra.

Prihaja iz Srbije, iz vasi Lazac, ki leži 20 km od Kraljeva. Mesto je imelo leta 1974 podobno število prebivalcev kot Celje, po razpadu Jugoslavije pa je ta številka kar štirikrat večja.

Med obiskovanjem srednje šole in pri vojakih se je Mihailo ukvarjal z atletiko, in sicer s tekmo na dolge proge: »Na tem področju sem bil uspešen, posebej v maratonu, in to je bil razlog, da so me iz Atletskega društva Kladivar povabili k sodelovanju in da sem prišel tekmovat za njih.« V desetih letih treninga je bil v svojih disciplinah med desetimi najboljšimi v Sloveniji. V Celju se je dobro počutil, vživel se je v kraj in se tukaj tudi poročil.

V rojstnem kraju še živita njegova starša in sestra. »Staršem skušam zagotoviti lažje življenje, vsak teden se slišimo po telefonu, trikrat do štirikrat na leto jih obiščem. Ne čutim le nostalgije, ampak tudi povezanost z družino.« V vasi Lazac in v Kraljevu ima tudi mnogo prijateljev, ki čakajo na njegovo upokojeitev, da bodo lahko sedli skupaj in debatirali o vsemistem, za kar doslej ni bilo časa.

Lišanina je med petdesetimi obiskanimi državami najbolj navdušil Iran. Iransko zastavo je dobil v dar.

Promotor Slovenije

Ob njegovem prihodu v Slovenijo ni bilo težav. »Takrat si potreboval samo vozovnico, danes moraš imeti še delovno dovoljenje in milijon dokumentov. To otežuje sodelovanje med državama in pretok kulture, znanja in delovne sile,« pove in poudari, da ni kulture nikoli delil na srbsko in slovensko. »Živeti je treba tako, da si nemoteč v okolju, v katerem bivaš. Zato kot prišlek nisem imel problemov, pa tudi v času razdelitve Jugoslavije ne, ko so se dogajale grozne stvari.

Jaz sem lojalen dvema državama, biti lojalen pa ne pomeni, da zaradi tega sovražiš nekoga drugega. Nikoli nisem naredil sovražnega dejanja proti Sloveniji, v svetu pa sem zanjo naredil veliko promocije, včasih se s prijatelji šalimo, da celo več kot ministrstvo za kulturo.« Leta 2004 je Lišanin organiziral razstavo v Beogradu – prvi kulturni dogodek, ki ga je Slovenija organizirala v Srbiji.

Kaj pa pomisleki, da bi se preselil kam drugam? »Ko hodim po svetu, večkrat pomislim, da bi si tu ali tam kupil kakšno hišo ali vikend, ampak si podzavestno rečem, joj, to je zelo daleč od Celja. Menim, da je središče sveta tam, kjer si, in si to središče sveta tudi ustvariš.«

Kajmak in koruzni kruh

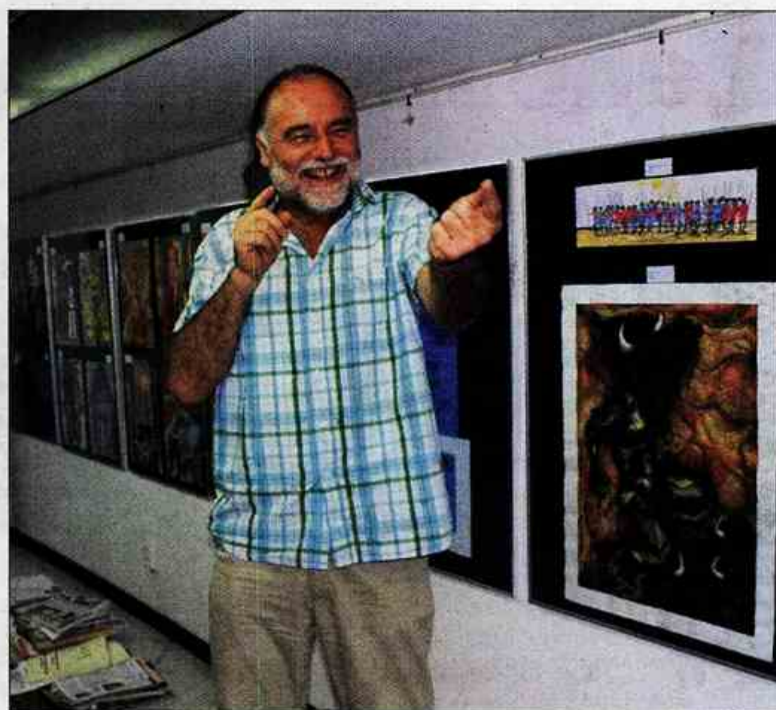
Ob prihodu v Celje in tudi sedaj je Mihailu nenavadno, da se ljudje s celjskih ulic porazgubijo kmalu po zaprtju trgovin: »Prvih 25 let sem živel v okolju, kjer so ulice s prvo temo oživele. Ljudje so prišli na ulico in se sprehajali, lahko si srečal prijatelje, z njimi poklepetal, sedel v slaščičarno ali na kakšno kapljico, tukaj pa je čisto obratno.«

Lišanin opaža, da se Slovenci raje udeležujemo kulturnih prireditev, več obiskujemo gledališče in koncerte resne glasbe. Kot pravi, navezovanje prijateljskih stikov pri Slovencih sicer traja dlje kot pri Srbih, je pa nato prijateljstvo res pravo. »V Srbiji lahko sedeš za mizo k neznanemu človeku in začneš klepetati. Zdi se ti, da je odnos intenziven in lahko od mize vstaneš kot prijatelj. Vendar se lahko sporečeš že v naslednji minuti,« pojasni.

Razlike vidi tudi v kulinariki. Srbi namreč radi jedo veliko mesa, kar pa ni značilno za Slovence. Hrana naše podalpske dežele mu sicer ni tuja, pravi, da mu je sedaj celo bližje kot srbska. Rad okuša tuje jedi, s katerimi se srečuje na potovanjih: »Okusi so različni, a vse je dobro poskusiti in z novim znanjem obogatiti sebe. Sam rad kuham in pripravljam hrano, tako da mi večkrat prav pride osvojeno znanje iz tujine.« V Sloveniji najbolj pogreša odojka in kajmak, ki ga nakupi ob obisku domače vasi. Razdeli ga v manjše posode in zamrzne, od časa do časa pa si ga z veseljem privoščiti. »Kajmak je zelo dober z vročim koruznim kruhom, to je nekaj posebnega. To je bila tudi moja hrana v mladosti.«

Potovanja bogatijo človeka

Mihailo Lišanin je obiskal že več kot petdeset držav sveta in meni, da je za razgledanost posameznika nujno, da vidi čim več in da zazna mnogo raznolikih stvari. V zadnjem času ga v tuje dežele vabijo starši nagajencev mednarodnega likovnega razpisa. Prepričan je, da je bistveno dru-

Mihailo Lišanin že izbira dela za razstavo srbskih akademskih in drugih avtorjev, rojenih ali še živečih v Srbiji, ki jo bodo v galeriji odprli konec tedna.

gače potovati s turistično agencijo, kot če si povabljen in zaželen gost. »Gostitelji mi razkažejo vse, kar vedo o svojem okolju, vse to, kar navadni turisti nikoli ne vidijo in to je zame res nekaj posebnega.« Nobelega potovanja ne pozabi, največji vtis nanj pa je pustilo potovanje v Iran. »Iran mi je pokazal zgodovino, ki jo poznam že od mladih nog, sedaj pa sem si vse to ogledal v živo. Videl sem Isfahan, Teheran, Kashan, Persepolis, kraje in znamenitosti, ki sem jih doslej srečal le v zgodovinskih knjigah.«

Največji kulturni šok je doživel v Indiji, kjer ga je prizadela predvsem revščina. »Na vsakem koraku te ustavljajo, kažejo s prsti na usta, da so lačni. Tuj mi je tudi njihov način življenja. Tudi če si reven, si lahko čist, pri njih pa je vse razmetano in umazano. Milijarda in tristo milijonov ljudi ni malo, manjka pa jim vzgoja, saj jih velika večina od njih nikoli ne prestopi šolskega praga.«

Zadovoljno v naslednje desetletje

Za Lišanina bi lahko rekli, da je vedno korak pred vsemi. Leta 1990 je odprl podjetje Limit Store. Prvi v Sloveniji je začel z dostavo likovnega materiala šolam. »Tako sem sklenil poznanstva s 300 likovnimi pedagogi in dobil idejo za revijo Likovni svet, ki izhaja že 14 let,« je pojasnil.

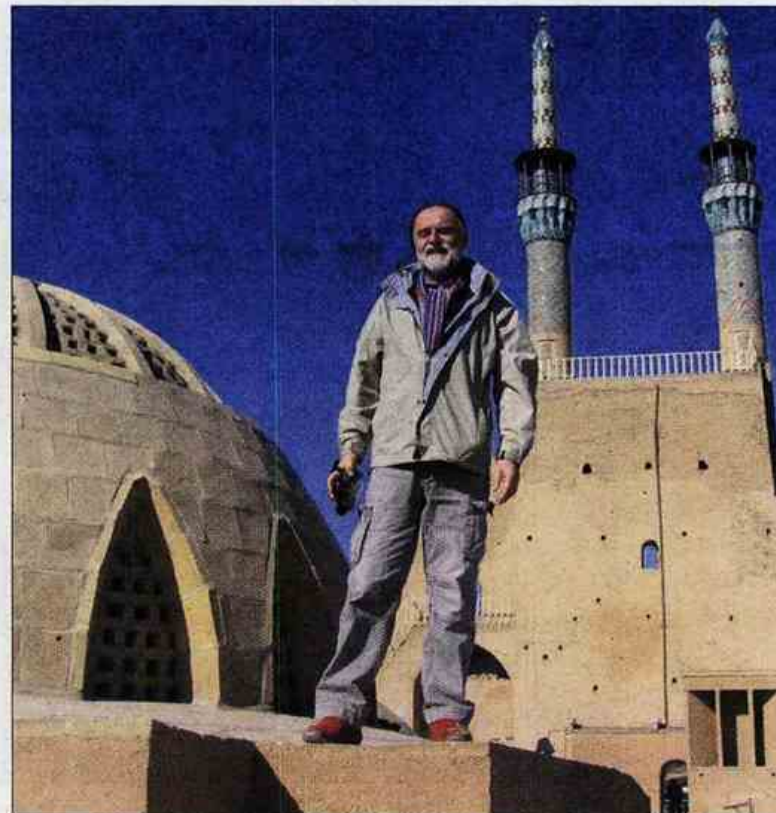
Revijo berejo jo v 26 državah po svetu, v galerijah, muzejih in šolah. Kot novinar te revije je bil povabljen v Bitolo, kjer imajo že 30-letno tradicijo mednarodnega razpisa za likovna dela mladih. Tam je dobil idejo, da bi tudi sam ustanovil mednarodni razpis, na katerem sedaj sodeluje 80 držav sveta. Čeprav gre za edini zasebni razpis, je na njem doslej sodelovalo 115 tisoč umetnikov, zato sodi med deset največjih na svetu. Logično nadaljevanje tega je bilo odprtje galerije. »Zelo sem bil vesel, da je Celje dojelo, da je to potrebno. To je edina otroška galerija v Sloveniji, v vsej Evropi jih je le 15. S tem smo dobili novo promocijsko mesto za Celje in Slovenijo, saj smo začeli pripravljati razstave z vsega sveta. V Celje so začeli prihajati veleposlaniki, da bi odprli razstave mladih umetnikov iz svoje države.«

Prihodnje leto bo Mihailo Lišanin dopolnil 60 let, od katerih jih je več kot polovico preživel v Sloveniji. Ko ga vprašam, če bi se še enkrat odločil za selitev v Slovenijo, prepričljivo pritrudi in njegov obraz prekrije nasmeh. »Ljudje se po 50. letu ustavijo in začnejo razmišljati, kaj so naredili v življenju, če so zadovoljni s tem, kar so dosegli. Sam sem zadovoljen, da živim v Celju, da sem postal polnopraven meščan, prav tako pa sem zadovoljen s svojim osebnim življenjem.«

TINA VENČUST
Foto: KATJUŠA

Cenjeni gost v Indiji

Na strehi mošeje v iranskem Isfahanu

Poletni Štrbunki

z Novim tednikom in Radiem Celje!

novi tednik radiocelje

LASKO

RaCe in račke

Zmorem, lahko in bom – zmaga je moja.

Štrbunk v Aqualuni

Za dobro zabavo potrebujete: vodo, sonce, NT&RC in Pivovarno Laško, vse to pa si privoščite na točno določen dan – priporočamo četrtek!

Tega smo preživeli v termalnem parku Aqualuna in ker smo se tam že prvič imeli krasno, ni bilo nobenega dvoma, da bo tudi ponoven štrbunk uspešen. Med igrami smo osvežili znanje tujih jezikov, saj je bilo kar precej tujih gostov navdušenih nad animacijo in so z veseljem sodelovali. Mirna Reynolds je obiskovalcem premierno predstavila tudi svoje »plesalce« (naša radijska ekipa), ki so bili sicer še malce okorni, pa saj bo bolje ... V dogajanje in igre smo se z obiskovalci tako vživeli, da smo bili na koncu kot mali otroci – ne, ne gremo še domov, še bi ostali tu. Potolažili smo se še ob misli, da gremo ta četrtek v Terme Zreče. Pridete, kajne?

In ker slik ni nikoli dovolj, jih boste še več našli na www.radiocelje.com.

NL, foto: MARKO MAZEJ

Vroč Mirna Reynolds je pritegnila tudi Tonyja Carterja.

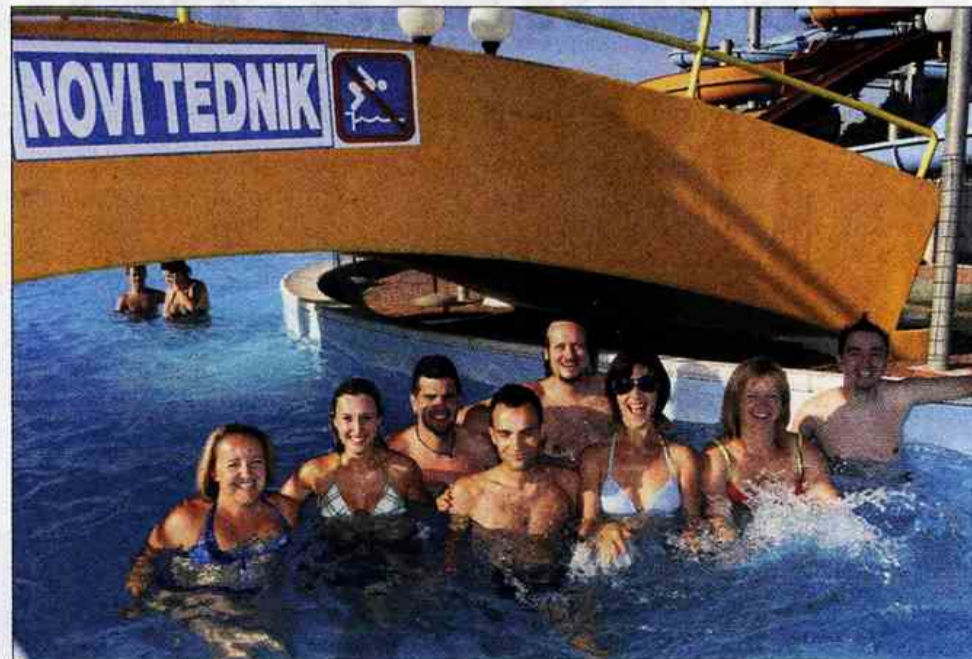
Kar ne moremo v vodo, lahko kaj zamudimo.

Mi smo vedno za akcijo! Pa vi?

Samo še tole povem, pa boste lahko metali na koš.

Štrbunk si je na koncu zasluženo privoščila tudi ekipa.

Ogorčeni nad sojenjem v Lendavi

Tudi sodnik Perič botroval prvemu porazu - Šeliga klonil po 352 minutah

Vodilni moštvi sta se spopadli v Lendavi, kamor je celjski napadalec Darijo Biščan pripotoval z obvezanim gležnjem. »Zgodilo se je tik pred koncem zadnjega treninga. Nič ni zlomljenega, vezi pa precej nategnjene,« je pojasnil Dolenjec, ki bo čez 14 dni dopolnil šele 23 let.

Soigralci so ga pogrešali. Dvorančič je v 30. sekundi »lepo dobil skok«, žogo pa za las poslal mimo vrat.

Nafta boljša

Čprav so bili - povsem objektivno gledano - Celjani več pri žogi, so imeli domači zrelejši priložnosti. Vasiljev je zatresel prečko, Sebokova poskusa sta zaustavila Kelhar in (fantastično) Šeliga, Lo Duca je udaril preko gola in se osmešil. Zelo blizu Naftinih vrat sta bila Dvorančič in Šarič, a povsem ob čelni črti in brez večjih možnosti za zadetek. Do prvega spornega trenutka so bili Lendavčani bližje zadetku tudi v 2. polčasu, saj je nerazumljivo zlahka, skoraj brez skoka (tako kot Trifkovič v Velenju) do udarca z glavo prišel Čeh. Celjska obramba še vedno precej niha, čeprav bi domačega vezista moral pokriti nekdo iz celjske zvezne vrste.

Kdor ne da ...

Dala ni Nafta, pa ni dobila. Potem tudi Celjani niso dali, tokrat pa so dobili! Gol v svojo mrežo namreč.

69. minuta je zaznamovala srečanje. V gneči je Kelhar zamahnil z nogo, Dvorančič z glavo, a žoga ni hotela v mrežo. Protinapad je povlekel Jankovič. Pravočasno ga je zrušil Sebastjan Gobec in se opotekel preko njega. Dolgo ga je »čakal«. Jankovič se je celo tekmo »petelinil«, tedaj pa se zaletel v celjskega kapetana, ki je padel ... Po prerivanju je sodnik Drago

Vse prevečkrat se za glavo prijema napadalec Slaviša Dvorančič ...

slav Perič pokazal rumeni karton Gobcu. Pravilno. A tudi Jankoviču, za prekršek brez žoge. Na srečo Celja je odlični vezist že imel rumeni karton iz sedme minute in je moral zapustiti igrišče. Ko je kazalo, da si Mikovci ne bodo pripravili priložnosti z igralcem več, je Bezjakov odlični volej končal v bloku, Bakaričev po kotu v naročju odličnega vratarja Kuzme, Pokornov pa preko vrat po asistenci zelo dobrega Martina Šariča. Kdor ne da ... Velenjčan v Naftinem dresu Amel Mujakovič je podal v celjski kazenski prostor, Milan Andželkovič pa je žogo iz-

bil pred Gerenčerjem. Toda slednji je spretno padel, »nasedel« je sodnik in pokazal na belo točko, Andželkoviču pa pot v slačilnico: »Očitno je bilo, da sem prvi zadel žogo. Tekmec se je tedaj že vrغل na tla. Morda je bil sodnikov pogled zakrit. Moja namera je bila zgolj zadeti žogo.« Odkorakal je, a videl »izenačenje« soigralcev: »Razveljavljen nam je bil čisti gol. Videlo se je, da so bili domači igralci v liniji s Korunom!« Po tem, ko je »pordečel« še Gobec, so tudi Celjani zadeli z igralcem manj. Kelharjevo podajo z glavo je prav tako z glavo v mrežo poslal Uroš Korun. Osvojena točka bi bila dovolj za ohranitev vodstva v 1. SNL. Stranski sodnik Milan Kogej pa je mahal z zastavico in naposled opozoril Periča na nedovoljen položaj. Tedaj pa so igralci MIK CM Celja skoraj ponoreli ... Trener Slaviša Stojanovič je kar odkorakal stran od klopi, po tekmi pa pomenljivo dejal: »Tekmo je, žal, odločila ena napaka.«

Epilog na parkirišču

Uro po tekmi so se razlegli kriki na drugi strani tribune. Rezervist Nafta Eldin Adilović je polil temno pijačo po avtomobilu, potem pa vanj zalučal plastenko. Lastnik, športni direktor Celja Simon Sešlar tega ni videl, pač pa celjski igralci, ki so pohiteli za storilcem, a je ta še pravočasno pobegnul z avtomobilom. Imel je še toliko časa, da je iztegnil sredinec. V Lendavi takšnega obnašanja nismo vajeni.

Argentinec in Nigerijec

Danes se bosta ob 17.30 na Skalni kleti proti Triglavu predstavila napadalca Sacripanti in Emoeffe. Argentinec je star 26 let, nazadnje je igral v Ekvador-

ju, v domovini pa je bil član Newells Old Boys in Argentinos Juniors. Emoeffe je 25-letni, nekdanji mladi nigerijski reprezentant, ki je nazadnje igral v 2. švicarski ligi pri Delemontu. Odločil bo Stojanovič.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

LESTVICA 1. SNL					
1. NAFTA	4	3	1	0	6: 2 10
2. DOMŽALE	4	2	2	0	5: 2 8
3. MIK CM CELJE	4	2	1	1	4: 1 7
4. MARIBOR	4	2	1	1	6: 5 7
5. RUDAR	4	2	0	2	5: 4 6
6. DRAVA LABOD	4	1	1	2	6: 6 4
7. HIT GORICA	4	1	1	2	6: 10 4
8. PRIMORJE	4	1	1	2	3: 4 4
9. KOPER	4	1	0	3	5: 9 3
10. INTERBLOCK	4	0	2	2	4: 7 2

»Tri katastrofalne napake v našo škodo«

Francija Pliberška še nismo videli tako ogorčenega. Morda po kakšni napeti rokometni tekmi, na nogometni pa zagotovo še ne. V vlogi direktorja MIK CM Celja je zelo aktiven.

Po porazu v Lendavi, ki je Celjane stal vodstva na lestvici, je vrel iz njega: »Nezadovoljen nisem toliko glede rezultata kot pa glede kvalitete sojenja. Sodnik ni bil dorasel tekmi. Slovenska liga nima take kakovosti kot večina evropskih lig, k temu veliko prispevajo tudi naši sodniki. Očitno so vzeli stvari v svoje roke. V Lendavi so oškodovali oboje, a nas s tremi katastrofalnimi napakami. Med drugim Andželkovič ni storil prekrška za enajstmetrovko. Prej je bil pri žogi, le on se jo je dotaknil. Potem nam zaradi sodnikov ni uspelo izenačiti. Glavni sodnik je naš gol priznal, po signaliziranju stranskega pa ga je razveljavil. Nekaj se dogaja v naši sodniški organizaciji. Sam nisem dolgo v tem športu. Starejši me opozarjajo na dol-

Franci Pliberšek

goletne nepravilnosti. Menim, da sodniki morajo odgovarjati za opravljeno delo. Tudi to bi prispevalo k dvigu slovenskega nogometa.« Kaj pa konkretne poteze? »Spisali smo pritožbo na NZS in sodniško organizacijo. Predlagamo suspenz sodnika za tri mesece! Podelil je deset rumenih in tri rdeče kartone. Tekma je bila odlična, pokvaril jo je sodnik. Enkrat bo treba ukrepati.«

DŠ
Foto: SHERPA

Bo Urška Žolnir postavila stvari na glavo

»Kriv me beda«

Prvi je med slovenskimi judoisti in pekinški tatami stopil Roki Drakšič in po edini borbi že zaključil s tekmovaljem na olimpijskih igrah. Njegova sokrajanka iz Griž Lucija Polavder in Celjan Matjaž Ceraj bosta v najtežjih kategorijah nastopila v petek.

Ko prebirate naše vrstice, se nadejamo, da je Urška Žolnir še v konkurenci za medaljo. Namreč že po 6. uri jutraj se je v uvodnem krogu pomerila s svojo daleč najbolj neugodno tekmovalko, Francozinjo Lucie Decosse. Pred odhodom na Kitajsko smo jo povprašali, katerih tekmič si ne bi želela. Odvrnila je: »Francozinje, Nizozemke, Japonke ... Tudi ostale so zelo dobre, mlajše so željne dokazovanja, imajo drugačen način bojevanja.« Decossejeva je dobila vseh devet medsebojnih dvobojev. Je prišel čas za popolno maščevanje? Obenem lahko Urška ob morebitnem porazu računa, da jo bo svetovna in trikratna evropska prvakinja »povlekla« v repasaž. Zaključ-

Dva poraza, nato dve zmagi!

V 4. krogu 1. SL so nogometaši Rudarja zmagali drugič zapored, boljši so bili od Interblocka z 2:0.

Tekmo so začeli zelo dobro, borbena, in nakazali, da si želijo zmago. Po začetnih priložnostih Junuzoviča, Tolimirja in Mujanoviča so povedli v 30. minuti z golom Edina Junuzoviča: »Zelo sem vesel, da smo premagali dober Interblock. Pokazali smo, da znamo igrati nogomet. Tudi moj tretji zadetek v prvenstvu in podaja za gol sta pripomogla k zmagi.« Tudi v 2. delu so domači igrali napadalno in vseskozi nadzorovali potek tekme. V 74. minuti je žogo po podaji Junuzoviča z glavo prefinjeno v mrežo poslal Damjan Trifkovič: »Lepo je zmagati pred takšnim številom navijačev. Konca tedna si nismo mogli boljše polepšati kot z zmago. Bili smo zelo borbeni, kar pričakujem tudi v Kopru.« Po poškodbi je zaigral Joviša Kraljevič. »Zasluzeno smo zmagali, kajti bili smo veliko boljši. Na Obalo ne odhajamo z belo zastavo. Zadovoljni bi bili s točko.« Tekmo sta predčasno končala Miha Golob in gostujoči igralec Ntame. Oba sta prejela drugi rumeni karton.

Trener Rudarja Marijan Pušnik je dejal: »Zelo sem ponosen na fante, kajti prikazali so pravi odnos. Čeprav igra ni bila najlepša, so bili borbeni in na koncu zasluženo zmagali.« Zaradi poškodb so manjkali Sulejmanović, Zajc, Dedič in Mujakovič. Na žalost sta se med tekmo poškodovala še Jeseničnik in Kolsi. Slednji ima nategnjeno mišico, Jeseničnik pa težave z gležnjem. Napadalec Interblocka Ermin Rakovič je bil slabe volje: »Moramo si z zmagami povrniti samozavest. Je pa res, da se to ne bo zgodilo čez noč.«

MITJA KNEZ
Foto: MARKO MAZEJ

Spet se je pred nasprotnikovimi vrati odlično znašel Edin Junuzović.

PANORAMA

NOGOMET

1. SL, 4. krog: Nafta - MIK CM Celje 1:0 (0:0); Mujakovič (82 - 11m), Rudar Velenje - Interblock 2:0 (1:0); Junuzović (30), Trifkovič (74), Domžale - Maribor 1:0; Primorje - Koper 2:0; Drava - Gorica 5:1.

2. SL, 1. krog: Triglav - Šentjur 3:3 (2:1); Burger (22), Bajrič (37), Marčeta (76); Agič (17, 93), Bajlec (85).

3. SL - vzhod, 1. krog: Čarda - Simer Šampion 4:2; Naprudnik (6), Kožar (17), Kovinar Štore - Mons Claudius 4:0; Filovič (8 - 11 m, 35), Perpar (50, 89), Šmartno - Dravograd 2:0; Podbrežnik (36), Mešič (65), Malečnik - Dravinja 1:3; Mahmutović (15), Radenkovič (81), Ribič (85), Šmarje - Stojnci 1:4; Čakš (2). (KM)

lavo in končno ugnala Decossejevo?

ve so oje rije»

ni boji se bodo začeli opoldne. Tekma med Drakšičem in Akondzadehom, petim z zadnjih iger v Atenah pred štirimi leti, se za člana celjskega Sankakuja ni začela slabo. Drakšič, ki se lahko pohvali s petim mestom na lanskem svetovnem prvenstvu in zmago na superpokalu v Moskvi, je povedel z jukom, še napadal, a mu je spodletelo, saj je azijskemu prvaku, ki je v Atenah pred štirimi leti osvojil peto mesto, uspel wazari. Drakšič se je še pravočasno izvlečel iz končnega prijema, a visokega zaostanka ni zmožal nadoknaditi: »Pol borbe sem imel vse niti v svojih rokah, nato pa sem začel delati nerazumljive napake. Krive so bile moje bedarije!« Iranec je nato doživel poraz z iponom s Korejcem Čjem in Drakšič ni imel več možnosti nastopa v repasažu. Kako besen je bil šele njegov trener **Marjan Fabjan** ...

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

»Odpisana« najboljša

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so še tretjič zapored osvojili prvo mesto na turnirju v Banja Luki. V finalu so z 29:24 ugnali francoski Cretiel.

Za najboljšega igralca turnirja je bil proglašen **Miladin Kozlina** in za najboljšega vratarja **Gorazd Škof**. Mnogi so ju že imeli za »odpisana«. Celjski bombardier Kozlina se nikakor ni znal preleviti v ključnega igralca, čeprav ima potrebne vrline. Očitno bo trener **Tone Tiselj** stavil nanj. Pri Škofu je zgodba drugačna. Navijači so se že zbal, da jo bo »popihal« v Zagreb. Zahtevo hrvaškega prvaka za dokumentacijo so na RZS zavrnil kot nepopolno. Zgodba še ni končana. Zagreb želi zgolj plačati odškodnino, ki je zapisana v pogodbi, 20 tisoč evrov. Toda ta znesek pride v poštev, če se z odhodom igralca strinja celjski klub. Sicer odškodnino določi sam ...

Celjani so v skupini dosegli najnižji možni zmagi proti Casaranu in Steaui, kajti vsako dopoldne so trenirali na vso moč. A pravi pekel je šele pred njimi, desetdnevne priprave v Zrečah, ki se bodo začele v sredo.

DEAN ŠUSTER

Miladin Kozlina

Vrnitev po sedmih sezonah

S tekmovanjem so začeli tudi nogometaši v 2. SL. Šentjurčani so gostovali v Kranju pri Triglavu (3:3).

V drugo ligo so se vrnili po osmih letih. Zanimivo je predvsem to, da so v zadnji drugoligaški tekmi v sezoni 2000/01 prav tako gostovali pri Triglavu in izgubili s 4:1, nato pa spomladi niso več zaigrali.

Tokrat se je srečanje začelo bolj ali manj izenačeno s priložnostmi na obeh straneh. Še najlepšo je za domače zapravil Dolžan, potem ko mu je strel obranil izjemno razpoloženi **Dejan Fideršek**. V 17. minuti je sledilo vodstvo Šentjurja. Po zmedi domačih obrambnih igralcev je do žoge prišel **Semir Agić** in zadel ob levi vratnici. »Pokazali smo, da imamo karakter. Po naši borbeni igri ob koncu smo na srečo prišli do izenačenja, ki je za nas velikega pomena.« Akcijo je začel **Oskar Drobne**: »Bili smo hrabri za svoj prvi nastop, se borili do konca in bili nagrajeni. Tekma je bila res za infarkt.«

Triglav je vodil že s 3:1. Vse je že kazalo, da se šentjurska barka počasi potaplja, a na srečo temu ni bilo tako. V 85. minuti je na 3:2 znižal Bajlec in tako popestril zadnje minute. Po treh izjemnih priložnostih za domače nogometaše je v sodnikovem podaljškju in zadnjih sekundah tekme spet zadel Agić.

V 2. krogu bo v Šentjurju gostoval Aluminij.

MITJA KNEZ

Ernest Novak v Šoštanjju

Ekipe Elektre Esotech je z novim trenerjem **Borutom Cerarjem** že začela s pripravami na novo sezono. Sprva se potijo mlajši igralci.

V začetku tedna so v šaleškem prvotligašu rešili dva velika problema okrog sestave ekipe. V klub so namreč privabili izkušenega branilca **Ernesta Novaka** (32 let, 194 cm), ki je nazadnje igral v Slovanu, pred tem pa menjal številne klube v Sloveniji (bil je tudi član laškega Zlatoroga) in tudi v tujini. Novak bo tako po letih in stažu prevzel vodenje ekipe na parketu in v garderobi, medtem ko bo vodenje igre v svojih rokah imel **Nikola Nik Ivanovič**, ki se je kljub drugačnim napovedim odločil ostati v Elektri in je z njo podaljšal pogodbo. Spomnimo naj, da se je Ivanovič vrnil v Šoštanj sredi minule sezone, v 21 srečanjih pa je v povprečju dosegal 12 točk in imel 2,2 asistencije. S podpisom te dvojice ter prej **Tadeja Horvata** (Zlatorog) in **Žige Mravljaka** (Par-

V roke sta si segla predsednik KK Elektra Darko Lihteneker in Ernest Novak.

klji) je Elektra nekako zapolnila zunanjo linijo, sedaj pa čaka Cerarja in upravo delo, da se ekipa popolni pod samim obročem, kjer ima zaenkrat še veliko luknjo. Trenutno trenirajo le mlajši igralci, skupaj z njimi tudi nekateri kadeti, za-

nimivo pa je, da sta se na lastno pobudo treningom že priključila Ivanovič in Horvat. Sicer pa se priprave Elektre začnejo 16. avgusta, v celoti pa bodo opravljene v Šoštanjju in Velenju.

JANEZ TERBOVC

Začeli tudi v Šentjurju

Minuli teden so priprave za novo sezono začeli tudi košarkarji Alposa. Dva meseca pred začetkom 1. A državne lige je strateg **Boštjan Kočar** zbral ekipo, ki še ni popolna.

Na prvem treningu so bili vsi trije tujci, **Aldin Kadić**, ki je igral že v končnici prejšnje sezone, ter njegova rojaka iz BiH **Armin Avdibegović** in **Asmir Sadibašić**, ki sta pogodbi podpisala pred mesecem dni. Vadij je tudi **Anže Pelc**, ki je nato zaradi udeležbe na mladinskem EP dobil teden dni počitka, saj je delal praktično celo poletje. Manjkal je **Luka Lapornik**, ki je s slovensko mlado reprezentanco uspel obstati v diviziji A evropske košarke. Prva treninga je vodil Kočar, nato pa prepuštil vaje svojemu pomočniku **Stanetu Ožbeju**, saj je odšel z žensko mladinsko reprezentanco na EP v Bolgarijo. »Z Ožbejem sva dodobra predelala načrt priprav in prepričan sem, da ga bo skupaj s fanti v popolnosti izpolnil. Po moji vrnitvi čez teden odhajamo za sedem dni v našo staro priprav-

Luka Lapornik (z žogo) - v boju s košarkarjem Zlatoroga Grego Malijem - se bo po uspešni reprezentančni akciji kmalu pridružil treningom Alposa.

ljalno bazo v Kozje, kjer bo udarni del priprav. Sicer pa še nismo do konca sestavili ekipe, kajti iščemo še dva, morda celo tri igralce. Predvsem gre za visokega branilca in krilnega centra. Imamo že v veliki meri dogovorjene nekatere stvari. O imenih še ne bi govoril, lah-

ko pa jih kmalu pričakujemo, tudi iz tujine. Sicer pa bo ekipa v času moje odsotnosti delala dvakrat dnevno, na štadionu v Šentjurju in v dvorani na Ponikvi, saj našo dvorano v Hruševcu še urejujejo,« je načrt predstavil **Boštjan Kočar**.

JANEZ TERBOVC

Laščani kar doma

Košarkarji Zlatoroga so priprave začeli včeraj.

Na večernem treningu se je trener **Aleš Pipan** sestal z igralci, ki so se s klubom že dogovorili o sodelovanju, še vedno pa ekipa ni popolnena. Kot je povedal sekretar KK Zlatorog **Aleš Antauer**, bodo igralci večji del priprav opravili kar doma: »Trener Pipan se je odločil, da ima ekipa v Laškem in bližnji okolici dobre pogoje za treninge, zato ne bo nikamor odpotovala.« Že v petek bo Zlatorog odigral prvo pripravljalno tekmo, v Rogaški Slatini z ukrajinsko Odesso (18.30).

MOJCA KNEZ

Od Iršiča do Roba

V današnji rubriki pojasnjujemo poimenovanje Iršičeve ulice, ki je v Celju na Lavi. Poimenovali so jo po narodnem heroju Radu Iršiču.

Rado Iršič se je rodil 17. septembra 1910 v Straži pri Slovenj Gradcu. Po končani osnovni šoli je obiskoval meščansko šolo v Slovenj Gradcu in nato visoko komercialno šolo v Zagrebu. Po končanem šolanju je Iršič postal eden najvidnejših delavcev v sindikalnem gibanju medvojne Jugoslavije v Sloveniji. Od leta 1933 je delal v levičarskem akademskem klubu Triglav in pomagal pri organizaciji večine demonstracij in delavskih stavk v tistem obdobju.

Leta 1936 je postal član jugoslovanske komunistične stranke. Isto leto je postal revizor v Zvezi nabavnih zadrug za državne uslužbence v Beogradu. Kot revizor je vzpostavil tudi zveze z drugimi levičarskimi sodelavci v sorodnih zadrugah v državi in je tako veliko prispeval k prepoznavnejši organizaciji v levo usmerjenih organizacijah, ki so bile pod pokroviteljstvom jugoslovanske komunistične stranke.

Sodeloval je tudi v sindikatu bančnih uslužbencev, imenovanem SBOTIČ, v katero so bili vključeni poleg uslužbencev, zaposlenih v bančništvu, še zaposleni v zavarovalništvu, trgovini in industriji.

Leta 1939 je Rado Iršič sodeloval pri pripravi stavke us-

PO KOM SE IMENUJE ...

lužbencev v zadrugah. Zaradi tega so ga 18. decembra 1940 takratne oblasti ujele in zaprle v zloglasnem beograjskem zaporu Glavnjača. Po izpustitvi iz zavora je opravljal delo urednika Ljudske pravice, vidno vlogo pa je odigral tudi v demonstracijah proti pristopu jugoslovanske vlade k trojemu paktu v Beogradu 27. marca 1941.

Ob napadu nemških nacističnih enot na Jugoslavijo aprila 1941 je Rado Iršič kot prostovoljec odšel na fronto, vendar je bil kmalu ujet. Po pobegu iz ujetništva se je vrnil v domače kraje na Mislinjsko. Kmalu je zbral širok krog somišljenikov, ki so proti nemškemu okupatorju delovali v Mislinjski, Šaleški, Mežiški in Dravski dolini. Organizirali so prve odbore Oslobojilne fronte, zbiral je partizane in oblikoval prve skupine za sabotažne akcije.

Ker so mu bile nemške okupatorske sile nenehno za petami, se je preselil v Maribor. Ko je v poletnih mesecih postal član Pokrajinskega komiteja komunistične stranke Slovenije za Maribor, se je njegovo delovanje razširilo tudi na Prekmurje, ki

je že bilo pod madžarsko okupacijo. Vendar nemški gestapo ni miroval. Že v pozni jeseni 1941 je bila večina njegovih sodelavcev v Mariboru ujeta. Tudi krog okoli Rada Iršiča se je vse bolj ožil. Tako je bil ob izdaji 12. decembra 1941 v Prisojni ulici v Mariboru, kjer se je takrat nahajal, povsem obkoljen. Sprejel je boj z nemškimi silami, vendar je v neenakopravnem boju podlegel ranam iz strelnega orožja.

Naj omenimo še to, da je bil nekaj časa kasneje ustreljen tudi Radov brat Stanko, njuno mater pa so poslali v zloglasno koncentracijsko taborišče Auschwitz, kjer je kmalu po prihodu tudi umrla.

Za narodnega heroja so ga razglasili 27. novembra 1953.

Prihodnji teden bomo pojasnili poimenovanje Robove ulice, ki na Dolgem polju povezuje Hohkrautovo in Ribarjevo ulico.

Foto: GrupA

Zgodbo o Radu Iršiču je za objavo pripravil mag. Branko Goropevšek.

Iršičeva ulica je v Celju na Lavi.

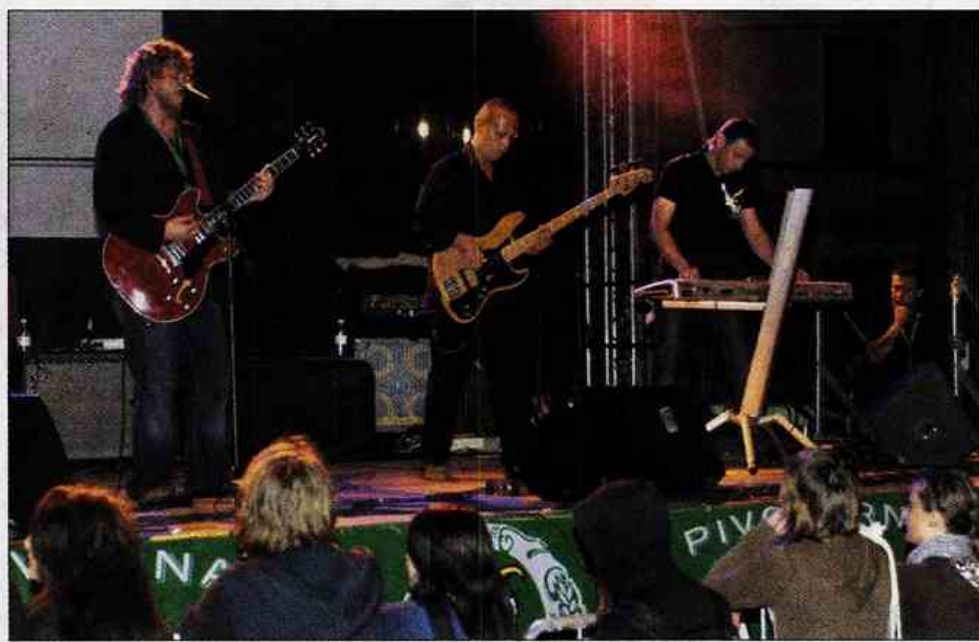
Štrbunknite v noro poletje
z Novim tednikom in Radiem Celje!

Poletni Štrbunki

Igre, ples, glasba in nora zabava v
TERMAH ZREČE
v četrtek, 14.8. od 14. ure!

Glasbena gostja:
PETRA PEČOVNIK!

LASKO novi tednik radiocelje

Dan D so poskrbeli, da je bil zaključek prireditve bolje obiskan. (Foto: MARKO MAZEJ)

Dekle akcije Anja Križnik Tomažin in Jure Košir, ki prisega na preventivo. Levo voditelj Tony Carter (Foto: KATJUŠA)

Ekološki rockerji

Prva prireditev z ekološko noto Rock za prihodnje generacije je bil 7. 7. 2007 v Ljubljani. Drugič je bil ta koncert v Celju v petek, 8. 8. 2008, tako da je datum tretjega koncerta drugo leto že kar predvidljiv.

Društvo Planet Zemlja je s koncertom različnih izvajalcev na celjskem Glavnem trgu in z nagovori vidnejših oseb iz javnega življenja želelo spodbuditi obiskovalce k bolj odgovornemu ravnanju z okoljem. Začetek prireditve ob 16. uri ni bil nič kaj obetaven, saj so se ljudje poskrili pred dežjem. Z vsakim novim nastopom pa se je večala število gle-

dalcev in se je na koncertu zadnjih nastopajočih, skupine Dan D, nabralo kar spodobno število. Prireditev bi si zaslužila večji obisk, očitno pa večina zanjo sploh ni vedela.

Anja Križnik Tomažin je prepričana, da moramo ukrepati že pri manjših onesnaževanjih, saj ko je videla gospoda v parkirni hiši vreči račun na tla, ga je takoj oštel. Smučar Jure Košir pa prisega na preventivo, saj deli ekološke poduke že svojim otrokom, čeprav so še majhni. Nogometša Mirana Pavlina in telovadca Aljaža Pegan smo vprašali, kako komentirata olimpijske igre na

Kitajskem, ki velja za eno večjih onesnaževalk in nihče od njih tega ne odobrava. Pavlin pravi, da bi morali voditelji drugih držav bolj »pritisniti« na Kitajsko, Pegan pa je bil na Kitajskem pred dva mesecema in tam, kot pravi, nikakor ne bi živel.

Na brezplačnem koncertu ste lahko slišali veliko koristnih informacij v zvezi z varovanjem planeta, vprašanje pa je, v kolikšni meri se vsak posameznik tega drži, ali, kot je prepričana Anja Križnik Tomažin, če razčistimo sami pri sebi, je ena tretjina dela že opravljena.

SAŠO HOČEVAR

Miran Pavlin (levo) in Aljaž Pegan (desno) se ne strinjata z olimpijskimi igrami na onesnaženem Kitajskem. (Foto: MARKO MAZEJ)

Celjani, kje ste bili?

Celjani pogosto nergajo, da je celjski Stari grad premalo izkoriščen, da na njem pogršajo gostinsko ponudbo, da se v prijetnem grajskem okolju premalo dogaja. V soboto zvečer je bilo poskrbljeno za vse omenjeno – manjkali so le obiskovalci ...

Na Grajskem vrtu celjskega Starega gradu, kjer že celo poletje obratuje lokal, ki se je med ljudmi menda dobro prijel, je v soboto nastopil legenda celjske glasbene

scene Brane Mihajlovič - Kosta. Predstavil se je z akustičnim country bluesom, odigranim na akustični in rezofonični kitari. Da se bo na koncertu zbrala večstoglavna množica, verjetno nihče ni pričakoval, a da se številno nastopajočim in vodjo lokala vred ne bo povzpelo niti na dvajset, tudi ne. Kakšnih sedemnajst ljudi smo namreč našli ob začetku Kostinega nastopa, a se je že po petnajstih minutah število obiskovalcev prepolovilo. Razlog?

Da Kosta veliko nastopa in da so mu Celjani verjetno prisluhnili že kje drugje ter da blues ni več tako popularen, je razmišljal znanec. Morda je kriv čas dopustov, morda slaba obveščnost Celjanov o dogodku ali že nekoliko hladnejši večeri, je ugibal nekdo drug. Kakorkoli že, Celjani so zagotovo zamudili izvrsten dveurni koncert, ki ga je Kosta začel sam in končal v duetu s kitaristom Mitjo Korberjem.

BA, foto: KATJUŠA

V objektiv nam je ob nastopajočem uspelo ujeti tudi skoraj vse obiskovalce.

Ognjevit ples Gruzijcev

Na terasi Hotela Evropa je v soboto pripravila nastop glasbeno-plesna skupina Karibche iz Gruzije. S svojim ognjevitim plesom so mladi plesalci in plesalke navdušili množico ljudi, ki se je zbrala, da bi si ogledala njihov nastop. Verjetno so bili zaradi vojnih razmer v svoji deželi deležni še toliko večje pozornosti.

37 plesalcev in plesalk je kljub vsemu pripravilo odlični nastop. Koreograf skupine Georgi Beruaschvili je povedal, da so o Sloveniji slišali že veliko lepih stvari in so zato želeli tukaj predstaviti svojo plesno tradicijo: »Bil sem zelo začuden, ko sem videl, koliko ljudi si je prišlo ogledat našo predstavo, tako dobrega odziva nisem pričakoval.«

Ime Karibche pomeni željo ali sanje. Georgi je skupino tako imenoval, ker si je želel, da bi kulturo njegove domovine spoznalo čim več ljudi. Skupina obstaja že približno 39 let. Otroci, ki se ji priključijo, začnejo plesati že pri šestih letih. Ko odrastejo in ples že obvladajo, se pridružijo kakšni večji plesni skupini, nadomestijo pa jih novi. »Trenutno učim plesati dvesto ljudi,« je bil ponosen Georgi, »vendar vsak otrok ne more priti v mojo skupino. Najprej jih moram preizkusiti, ali imajo posluš in ali obvladajo ritem.« Ognjevit plesalci so v soboto prikazali več tradicionalnih plesov, ki pripovedujejo zgodbe iz gruzijske

Nadarjeni gruzijski mladeniči so z metanjem nožev in s poskočnim plesom navdušili gledalce.

zgodovine. Na primer ples z metanjem nožev ali gorski ples. Zgodba pravi, da so se mladeniči nekoč v imenu ljubezni bojevali med sabo, kasneje pa so se odločili, da bodo svojo strast

raje prenesli v ples. Pokazali so tudi gruzijski narodni ples kandagan ali ples naklonjenosti, ki jo fantje izkazujejo dekletom.

KŠ, foto: GrupA

Drive In

Vse za gradnjo

bauMax

Velja za gospodinjne količine.
Ponudba velja od 12.08. do 18.08. 2008 oz. do razprodaje zalog.

-15%

na profilni les in ladijski pod!

<p>bauMax Kidričeva ulica 32 3000 Celje</p>	<p>Delovni čas: pon. - sob.: 07.00 - 20.00 ned.: 08.00 - 13.00</p>	<p style="font-size: 0.7em;">DINERS IN AMERICAN EXPRESS - pri nakupu nad € 100 plačilo na 6 obrokov brez obresti.</p>
		<p style="font-size: 0.7em;">MODRI KREDIT (za imetnike American Express kartice)</p> <p style="font-size: 0.7em;">BANKREDIT</p>

Klub B-52, ki je kot priljubljeno shajališče mladih desetletje razburjal Šentjurčane, je zaprl lastnik sam. Zapečatili ga nista inšpekcija niti policija, brez moči je bila tudi občina.

Klub B-52 zaprt

Lokal, v katerem so si kljuko podajali različni najemniki in preganjalci, je zaprl lastnik sam

Desetletje je bil šentjurski lokal Klub B-52 nedotakljiva trdnjava za preganjalce, od sosedov, policije, občine do pisane palete inšpektorjev. Lokal, v katerem so si kljuko podajali različni najemniki, je zaprt že nekaj mesecev. Zasluga za to še zdaleč nima inšpekcijska služba, temveč lastnik sam. Zaradi pritiskov se je odločil, da bo končal obratovanje do zgodnjih jutranjih ur, pri čemer načrtov s klubom nima.

Znano je, da so na preglasno glasbo od polnoči do jutranjih ur, divje parkiranje po dvoriščih in travnikih na vrhu Hruševca in vandalizem sosedje nekdanj priljubljenega Kluba B-52 opozarjali vsaj deset let. A zdelo se je, da bijejo najmočnejši boj z mlino na veter. Lokal so obiskovali delovni, zdravstveni in požarni inšpektor, inšpektor za notranje zadeve, komunalni in tržni inšpektor, ničkolikokrat je prišla policija. Januarja letos je zaradi nesreče, v kateri se je eni od obiskovalk vdrlo plešišče, že kazalo, da bodo lokal zaprli. A se je zgodilo, kot že nekajkrat prej. Lokal je zamenjal najemnika, ljubljansko podjetje Podlu, in zabava ter kršenje obratovalnega časa sta se nadaljevala. »Vse, kar lahko storimo, je nepodaljšanje obratovalnega časa in tega nismo podaljšali od leta 1999,« je v zagovor v začetku letošnjega leta dejal vodja oddelka za prostor

šentjurske občine Edi Peperko. Občina Šentjur je nato izdala predlog za trajno prepoved opravljanja gostinske dejavnosti v lokalu in o tem obvestila tržni inšpektorat. Sosedje lokala v Ulici Franja Malgaja kljub potezi občinskimi obljubam niso verjeli, pri čemur je lastnik lokala Ervin Simonič občinsko politiko označeval kot nerazumno in krivično.

Umik

S Simoničem so se dogovarjali tudi za domačo lokacijo v središču Šentjurja, v bližini industrijske cone, kjer lokal ne bi bil tako moteč. Toda z njim bi bili povezani izdatni stroški. »Ne razumem občinske politike, da prejšnjemu in sedanjemu najemniku lokala ni hotela in noče podaljšati obratovanja. Zaradi nerazumnih odločitev smo prisiljeni kršiti obratovalni čas, kar je edina kršitev Kluba B-52,« je ob tem dejal Ervin Simonič. Če se je Simonič še pred meseci spraševal o smiselnosti zaprtja, je zdaj dokončno odločen. »Klub B-52 ne obratuje več, saj nima smisla nadaljevati v okolju, kjer si nezaželen in neprestano pod pritiski in nadzorom,« je odločen, toda že z novimi načrti, ki jih ne želi razkrivati v javnosti.

MATEJA JAZBEC
Foto: ALEKS ŠTERN

Spet kri in smrt na celjskih cestah

V petek se je v prometni nesreči v Senožetah huje poškodovala 62-letna voznica. Med vožnjo iz Poljčan proti Žičam je na ravnem odseku mokrega vozišča izgubila oblast nad vozilom ter zapeljala s ceste, kjer se je vozilo prevrnilo na streho. Dan kasneje se je v prometni nesreči hudo poškodovale še 17-letni motorist. Izven naselja Čepelje je na delu ceste, kjer izvajajo dela, trčil v zaščitno ograjo in postavljeno prometno signalizacijo ter padel. 13-letni sopotnik na motorju je dobil lažje poškodbe. V noči na ponedeljek je počilo še v Medlogu pri Celju. 43-letnik je z osebnim vozilom v bližini križišča izgubila oblast nad vozilom, ki je bočno zdrselo po vozišču in trčilo v robnik kolesarske steze, nato pa še v travnato nabrežino. Zaradi sunkovitega trka se je vozilo večkrat prevrnilo, pri čemer je iz njega padel 40-letni sopotnik v vozilu in se hudo poškodoval. Slednji je v celjski bolnišnici umrl. To je že 18. smrtna žrtev letos na celjskih cestah. V enakem obdobju lani je v prometu na Celjskem umrlo 23 ljudi.

SŠol

Počilo zaradi plina

Včeraj je v Zgornjem Sečovem pri Rogaški Slatini odjeknila eksplozija, ki naj bi jo povzročilo uhajanje plina. Na srečo ni bil nihče poškodovan, uničeni so predvsem notranji prostori hiše. Po prvih podatkih naj bi bilo škode za okoli 30 tisoč evrov.

Spravil se je nad policista

Policisti bodo ovadili 37-letnega moškega iz Slivnice. Ta je v nedeljo zvečer, zatem ko so ga ustavili pri nadzoru cestnega prometa, fizično napadel policista. Pred tem je z vozilom poskušal zbežati. Eden od policistov je bil lažje poškodovan, 37-letnika pa so zaradi vinjenosti tudi pridržali.

Ali je v policiji res kriza in kdo si zatiska oči?

Na policijo kar z borze, ker bi drugače ostali brez finančne podpore? – Ta teden vložena tožba proti državi

Do sredine septembra se zainteresirani lahko še vedno prijavijo na razpis za kandidate za policiste. Kljub temu, da je vodstvo policije ves čas trdilo, da je zanimanja za delo v policiji veliko, naj bi razpis že dvakrat podaljšali. Javna skrivnost je že, da naj bi kritično primanjkovalo policistov, med drugim tudi na našem območju. Policisti, ki to delo vestno opravljajo že več let, naj bi bili preobremenjeni, ogromno naj bi se jih na delo vsakodneвно vozilo tudi več ur.

Po neuradnih informacijah naj bi ob razpisu za delovno mesto na preverjanje sposobnosti prišlo ogromno brezposelnih direktno z zavoda za zaposlovanje, ki naj bi jih tja napotil ravno zavod. Tako trdijo v združenju policistov. Če je to res, smo vprašali na generalni policijski upravi, kjer so nam povedali, da s tovrstnimi informacijami ne razpolagajo in tudi ne silijo občanov k prijavi. Nato smo klicali še na republiški zavod za zaposlovanje, odgovora nismo uspeli dobiti, zato bomo to poskušali v teh dneh. Predsednik združenja Zoran Petrovič in sekretar Teodor Goznikar pravita, da so zgroženi nad takšnim izbiranjem policistov. Vprašanje je, kaj takšna izbira zaposlenih pomeni za varnost ljudi in kakšna bo motivacija med takšnimi policisti za delo.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE
GENERALNA POLICIJSKA UPRAVA
GENERALNI DIREKTOR POLICIJE
g. Jože ROMŠEK
Štefanova ulica 2
1501 LJUBLJANA

ZADEVA: IZPLAČILO DODATKOV PO UREDBI VLADE R SLOVENIJE, 96. ČLENU ZAKONA O JAVNIH USLUŽBENCIH IN PO DRUGIH PREDPISIH, KI UREJAJO KADROVANJE IN UREJANJE DELOVNEGA RAZMERJA ZA JAVNE USLUŽBENCE, KI SO NEPOSREDNO VKLJUČENI V PROJEKT PREDSEDVANJA EU 2008 – ZAHTEVA

Na Vas se, g. Jože ROMŠEK, kot predstojnika organa obračam v imenu vseh spodaj podpisanih policistov, kateri smo bili iz matičnih enot s Sklepi začasno napoteni v pomoč GPU - Uradu za varnost in zaščito, za opravljanje del in nalog v Projektu predsedovanja EU 2008.

Policisti smo mnenja, da smo pri izplačilu dodatkov, ki izhajajo iz Uredbe Vlade R Slovenije (Ur. List RS št. 24/05), 96. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07-uradno prečiščeno besedilo), prvega odstavka 5. člena Uredbe o pogojih in višini dodatka za plačilo povečanega obsega dela (Uradni list RS, št. 48/06 s spremembami in dopolnitvami; v nadaljevanju uredba), drugimi akti vezanimi na predsedovanje in Pravil o kadrovanju in urejanju delovnega razmerja za javne uslužbence, ki bodo delo v projektu predsedovanja EU 2008 opravljali v Ljubljani in posledično temu tudi na območju KC Brdo, ki jih je sprejela vlada RS na svoji 54. redni seji dne 22.12.2005, ter kasneje, oškodovani.

Zahtevno utemeljujemo z dejstvom, da na podlagi citirane uredbe, to je četrti odstavek 4. člena uredbe, v katerem je določeno, da znaša dodatek za plačilo dela iz 4. točke 2. člena uredbe, za javne uslužbence, ki opravljajo naloge v projektu predsedovanja RS EU v Republiki Sloveniji, kar pomeni, da bi morali skleniti dogovor, iz katerega bi bilo nedvoumno razvidno, da se je delavcu za čas predsedovanja določil povečan obseg dela oziroma nadpovprečna obremenjenost za delo na projektu priprave in predsedovanja RS EU, ter določiti temu primerno plačilo, na podlagi citirane uredbe.

Čeprav na generalni policijski upravi zavračajo očitke, v združenju policistov vztrajajo pri svojem in dodajajo, da njihovih zahtev niso upoštevali, zato bodo ta teden vložili tožbo!

Sicer naj bi policisti, med katerimi jih je ogromno tudi z našega območja, ta teden na Delovno in socialno sodišče v Ljubljani vložili tudi prvo tožbo proti državi. Kot je znano, v združenju policistov, ki ga bo zastopal odvetnik Daniel Planinšec, tr-

dijo, da v času predsedovanja Evropski uniji policisti, ki so bili zadolženi za varovanje, niso bili ustrezno plačani. Več o še nekaterih problemih, ki jih izpostavljajo policisti v svojih vrstah, bomo pisali v naslednji številki.
SIMONA ŠOLINIČ

Tovornjak zapeljal čez moškega

V petek malo pred 10. uro se je v Tovstem 21 nad Laškimi zgodila tragična delovna nesreča. 64-letni domačin Ivan Klezin je naročil zemljo, da bi uredil makadamsko pot k stanovanjski hiši. Pri dovozu zemlje po strmih in neravnem terenu je 21-letni voznik tovornega vozila med vzvratno vožnjo po vsej verjetnosti 64-letnika, ki je stal za vozilom, spregledal in trčil vanj. Moški je nato padel pod vozilo, ki je zapeljalo čez njega. Tovornjak se je prevrnil, 64-letnik je umrl na kraju nesreče, 21-letnik pa je dobil lažje poškodbe. Vse dopoldne so bili v Tovstem tudi kriminalisti in preiskovalni sodnik, ki so preiskovali okoliščine nesreče.

SŠol, foto: Grupa

Poseksali bi vse, kar leze in gre?

Izpoved spletne seksualne raziskovalke ... –
Želijo si tudi upokojene baletke s
predpasnikom in razočarane gospodinje ...

V sodobnem času že v vseh medijih in tudi iz skoraj že vseh konzerv skačejo nasveti o spolnosti in skritih željah ljudi med rjuhami. Ker mora pač novinar vsako informacijo dvakrat preveriti, je padla odločitev, da pogledam, kakšna je situacija na terenu! No, ne ravno tako, kot ste morda pravkar pomislili, ampak zgolj na internetu.

Teden dni sem visela na spletnih straneh in obiskovala spletne klepetalnice, se prijavila nekatere forume in se predstavljala za žensko, ki si želi popestriti spolno življenje. Odziv me je pustil odprtih ust (dobe sedno), saj o toliko seksualnih ponudbah, smešnih (nekaj jih je bilo izprijenih) in resnih, večina lahko le sanja! Če bi se za seks dogovorila z vsemi osebami v klepetalnicah, bi morala naenkrat izkoristiti ves letni dopust ...

Pred začetkom pogovora v nekaterih klepetalnicah je bilo treba preučiti ponudbo in povpraševanje na spletnem »spolnem« trgu. Moški imajo najraje zrele, morda razočarane ženske, z velikim oprsem (čeprav so to bolj fantazije, ker je na koncu tako in tako vseeno, s kakšnimi »pljuči« operira ženska ...), zelo radi eksperimentirajo, za-

rad bi te posexal Prejeto x

Za meni prikaz podrobnosti 04. avg
nekje sm prebral da is vedno vojna vendar si stara 30 let
jaz bi te rad posexal če si za mj odpši
aja star sem 15 let in če boš želela boš lahko uporabila pripomočke vendar jsz jih nimam
odpši prosim pa povej če si za sex

Odgovori Posreduj Povabi osebo h klepetu

jok, ne. star si 15 let, kar pomeni, da si premlad, ja pa nisem pedofil. Dne ... prikaz podrobnosti 04. avg

a bi dala al ne?
sj 1 sex gor al pa dol ne bo škodilo leta niso važna važno je da uživaš

Dne 04. avgust 2008 15:00 je napisal/-a:
- Pokazi citirano besedilo -

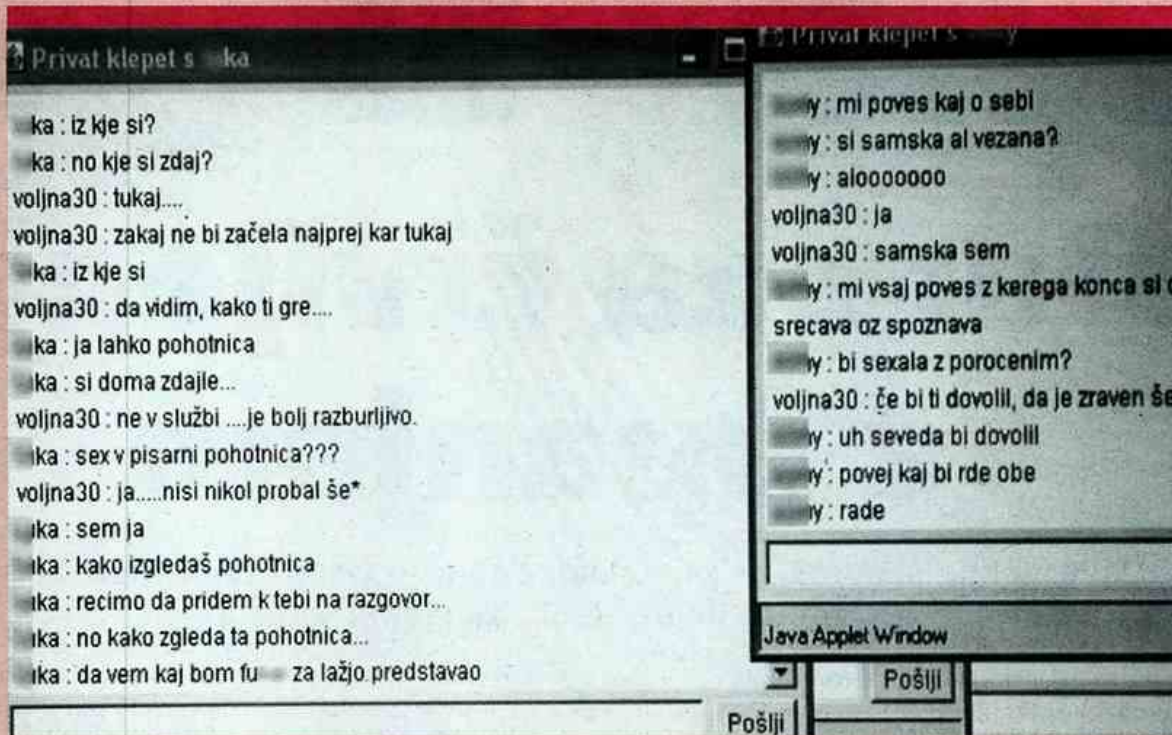
Ali starši vedo, kaj pošiljajo njihovi mladoletniki naokoli?

[19:04] <on21> lohka pripeljem tudi trenda
[19:12] <upokojenaSCE> pobič, jaz sem stara 60...
[19:12] <upokojenaSCE> no, dva bi že še zmogla...
[19:12] <on21> bi bila za
[19:13] <upokojenaSCE> ja, no, mika me že
[19:14] <on21> se opišeš
[19:14] <upokojenaSCE> 170 pa 62 kil mam
[19:15] <upokojenaSCE> postavna sem, saj sem se vse življenje ukvarjala z baletom...
[19:15] <on21> kaj bi počela z dvema
[19:15] <upokojenaSCE> oh, mali, vprašanje je, kaj bi vidva počela z menoj...
[19:16] <on21> pof bi te

Ogromno je povpraševanja po čim starejših. Neverjetno? Ne, realnost.

[18:51] <vrOOca35> sori, me ful klikajo pa jih moram kenslat
[18:51] <_Chat625> a si sama doma
[18:52] <vrOOca35> ne, je v drugi sobi total nezainteresiran....sanja se mu ne, da ima v drugi sobi ženo, ki
[18:52] <vrOOca35> bi počela nore stvari
[18:52] <_Chat625> mmmm...kok bi mu ženo....
[18:53] <_Chat625> si že kdaj z drugim
[18:54] <vrOOca35> ja, ta moj je bil v bistvu čisto blizu, sploh ni vedel opazil
[18:55] <_Chat625> a si potrebna zdajle
[18:55] <vrOOca35> misliš, da bi bila drugače tu gor?
[18:56] <_Chat625> kaj maš na seb, jaz sam bokserce

Razočarane gospodinje so jim tudi všeč, če boste, ženske, kdaj poskusile ...

Moška fantazija ne pozna meja! Še posebej, če jim ponudiš seks na delovnem mestu (kjer svoje pridoda še informacija o morebitni uniformi ...) ali če jim predlagaš, da bi se pri seksu pridružila še dobra prijateljica.

nimive so jim domine. Ponorijo, ko jim ponudiš, če bi se morda pri posteljnih užitkih pridružila še kakšna prijateljica. Zelo veliko jih je poročenih in si želijo avantur. Presenetljivo je, da ženske niso kaj preveč izbirčne, rade pogledajo tudi za ženskami, smo pa sto svetlobnih let pred moškimi, kar se tiče pripomočkov. Izgleda, da so moški še vedno preveč samozavestni ali da ženske iščemo še kaj več kot le eno orodje ... Glede na ponudbe bi se lahko številnim parom pridružila tudi kot voajerka, vedno bolj močna populacija na trgu so predvsem swingerji.

VrOOča

Najprej sem se v eno od klepetalnic vpisala kot »voljna30« (ponavadi številke na koncu vzdevka nakazujejo starost ali letnico rojstva). V eni (!) sami minuti me je v zaseben pogovor povabilo več kot 12 oseb, kar je povzročilo nemalo težav pri odgovorih, saj nisem mogla odgovarjati tako hitro, kot so mi pisali vsi zainteresirani. Bili so 20-letni, ki se pohvalijo, da bodo deset let starejšo že obdelali kot pravi mušketirji, do takšnih, ki zahtevajo diskretnost, saj so poročeni. V drugo sem v klepetalnico vstopila kot vrOOča35 (z možem, ki je ne dohaja), tu pa je bila zadeva še bolj vroča. Večina se je bila pripravljena dobiti še v istem dnevu in za to prevoziti več desetkilometrsko razdaljo. Na spletu sem odprla tudi elektronski predal s pomenljivim naslovom in na eno od spletnih strani sestavila oglas, da iščem seks, in prejela številna sporočila. Ne boste verjeli, dve celo od 15-letnika! Večina tistih, ki mi je pisala, je bila podpisana z imenom in s priimkom, skoraj vsi so pripisali svojo mobilno številko, mi predlagali stik tudi preko spletnih kamer.

Za piko na i sem se na klepet prijavila še kot »upokojenaŠČE«! Da jesen življenja ni seksualno privlačna, je le utvara, za zasebni pogovor in srečanje z domnevno upokojenko sem dobila skoraj več ponudb kot prejšnja 30-letnica! Bolj kot sem nekemu 28-letniku razlagala, da sem stara 60 let in da sem, medtem ko je on za računalnikom le v spodnjicah, jaz v predpasniku in s kuhalnico v roki, bolj je bil zagret in se pripravljen srečati z menoj! Skratka, svet je okrogel, a se za vsakim vogalom ...

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: Grupa

Namen te reportaže ni nikakor podcenjevati ljudi z različnimi spolnimi praksami. Nobene identitete nismo javno razgali niti objavljali kakršnih koli osebnih podatkov, čeprav smo jih od številnih dobili. V naslednji številki bomo objavili so-kantne in pretresljive podatke, na kaj vse smo na internetu naleteli, ko smo se predstavljali kot otroci, stari 13 let!

Nuša Konec Juričič

Petra Plankar

Dam za življenje z upanjem

V Celju deluje skupina za samopomoč Dam - Oporo nudi ljudem, ki trpijo zaradi depresije in tesnobnih motenj

V Celju že dobro leto uspešno deluje skupina za samopomoč za osebe z depresijo in anksioznostjo. »V njej se srečujejo ljudje, ki so bili ali so bolni, in si izmenjujejo izkušnje z boleznijo, ki jo je mogoče premagati,« pravi vodja in koordinatorica skupine Petra Plankar.

»Že na začetku se je pokazalo, da je takšna skupina v Celju zelo potrebna,« ugotavlja Petra Plankar. Njene besede potrjuje dober obisk ljudi različnih starosti in pestrih poklicev. Depresija in anksioznost ne izbirata svojih žrtev. Prizadeta lahko vsakogar: mlajše in starejše, moške in ženske. »Ocenjujemo, da bo vsaj enkrat v življenju

V skupino Dam ste vabljeni vsi, ki se z depresijo in anksioznostjo soočate pri sebi ali svojih bližnjih. Samopomočna skupina zagotavlja posamezniku varnost in sprejetost, možnost medsebojnega spoznavanja in izmenjave izkušenj. Skupina deluje v smislu spodbujanja posameznika in učenja uspešnih načinov za premagovanje težav, povezanih z depresijo in anksioznostjo ter drugimi življenjskimi težavami.

depresivna vsaka šesta oseba, medtem ko je ta trenutek depresiven vsak dvajseti med nami,« opozarja Nuša Konec Juričič, dr. med., predstojnica oddelka za socialno medicino na Zavodu za zdravstveno varstvo Celje, ki vodi tudi regijsko skupino za preprečevanje samomora. »Neprepoznana ali nepravilno obravnavana depresija pomeni trpljenje za posameznika, ki ga le-ta lahko konča tudi s samomorom.« Podatki kažejo, da je bilo kar 70 odstotkov ljudi, ki so naredili samomor, depresivnih.

Žalost in občutki krivde

Čeprav bi depresijo pri večini bolnikov lahko uspešno ozdravili, se več kot tri četrtine obolelih ne zdravi. Vsaj ne ustrezno. »Ključno je, da se človek zave, da ima težavo in da jo je pripravljen rešiti. Če čutiš, da potrebuješ pomoč, se obrni na zdravnika ali na našo skupino. Najpomembnejše je živeti z vero, da bo bolje. Upati!« poudarja Petra Plankar.

A ravno to je v začetku najtežje, saj depresivnega človeka preveč misli o lastni ničvrednosti, o tem, da ga nihče ne mara, da zanj ni prihodnosti. Tem mislim se pridružijo misli na smrt. »V čus-

V Celju se skupina sestaja v prostorih Zavoda za zdravstveno varstvo Celje vsak drugi ponedeljek ob 18. uri. Če se želite vključiti v skupino, se obrnite na zdravnico Nušo Konec Juričič (nusa.konec@zzv-cv.si; Zavod za zdravstveno varstvo Celje, Ipavčeva 18. 3000 Celje, tel. 03/42 51 202) ali na voditeljico skupine Petro Plankar (petra_plankar@t-2.net; tel. 041/868 622)

tvih prevladujejo bolezenska žalost, potrto, otopelost, napetost, tesnoba, razočaranje, razdražljivost, občutki krivde. Pri vedenju je v ospredju umikanje v samoto, umikanje pred zunanjim svetom, jok brez vidnega razloga, poležavanje, opuščanje skrbi zase, nespečnost z zgodnjim prebujanjem, upad želje po spolnosti, motnje spomina in pozornosti. Telesni znaki so: bolečine v mišicah, križu, glavobol, utrujenost tudi po počitku, mravljinca po telesu, pomanjkanje energije, pomanjkanje teka, pretirana ješčnost in drugo. Našteti znaki se ponavadi prepletajo, prekrivajo, vplivajo drug na drugega in se med seboj krepijo. Nekateri izstopajo bolj kot drugi, redko so prisotni vsi naštetih, pojavljajo se lahko tudi drugi. Zlasti pri moških, a včasih tudi pri ženskah, lahko opazimo drugačen tip depresije, ki se kaže v povečani jezi, razdražljivosti, agresiji, prekomernem pitju alkohola, pretiranem de-

lu, intenzivnih športnih aktivnostih in podobno,« opisuje pestre znake depresije Nuša Konec Juričič.

A podobni znaki se lahko pojavijo tudi pri zdravem človeku. »O depresiji govorimo, če je človekovo razpoloženje več kot dva tedna zelo negativno (žalost, potrto) ali če sta v tem času opazno zmanjšana njegov interes in zadovoljstvo ob vsakdanjih aktivnostih in ima še vsaj pet od zgoraj naštetih znakov, vse v trajanju vsaj dva tedna in več,« razlaga zdravnica.

Poiščite pomoč!

Resda blage depresije minejo same od sebe, a pri hujših oblikah se težave samo poglabljajo. »Depresiven človek se za obisk pogosto ne odloči sam, bodisi ker ne prepozna svojih težav bodisi ker meni, da mu ni pomoči. Zato je izredno pomembno, da znake depresije pozna čim več ljudi, ki bodo lahko posameznika usmerili k virom pomoči,« pravi Nuša Konec Juričič.

Na lastni koži

Še pred kratkim so ljudje, ki so se znašli v primežu depresije ali tesnobnih motenj, o svojih težavah molčali in jih celo skrivali, kot da so sami krivi, da jih ne morejo obvladati. Spoznanje, da je tudi to bolezen tako kot vsaka druga in da jo je mogoče zdraviti, je prišlo počasi. Da se tega zaveda vedno več ljudi, pričajo številne na različnih spletnih forumih objavljene izkušnje posameznikov s to boleznijo.

Priznam, nekoč sem bila depresivna, ampak nisem šla na zdravljenje, ker se tega sploh nisem dobro zavedala... Imela sem občutek, da je vse brez smisla, grozen občutek zapuščenosti, da nikogar na svetu ne briga zame. Vse sem videla v najhujši luči in v trenutkih zame ni bilo nič lepega na svetu... Čutila sem, da me nihče ne more razumeti. Prepričana sem bila, da drugi mislijo, da se sekiram zaradi neumnih in nepomembnih stvari, ki so se meni zdele tako hude in bistvene... Začela sem sanjariti o samomoru...

Depresija. Mislim, da je kar nastajala... Tega otroka se ni ni dalo spočeti... potem naenkrat nosečnost... velika sreča, pa vendar... skrb... kaj če z otrokom ne bo vse v redu? Potem porod. In spet skrb... Otroek se pridno redi in smečka, ti pa si vsak dan bolj zdelana, izpita, brez kančka energije in na koncu tudi volje. Izredno shujšala in se tudi fizično postarala. Zanimarjaš otroka oziroma prepuščaš skrb za otroka starim staršem in se počutiš nesposobna... Še zadnji korak... stopiš do zdravnika. On te vpraša: Kaj pa je z vami narobe? In ti v jok, jok, jok... greš ven iz ordinacije... in te ustavi pri sestri... te pelje nazaj v ordinacijo in se ne ustaviš jokati. In mu najprej ne moreš povedati, kaj je s tabo narobe, ker ne nehaš jokati. Kar trikrat je bilo treba stopiti do zdravnika, da poveš, da te nekaj muči, a kje tiči razlog, ne veš. Zdravnik ti »trenutno« pomaga s tabletami. Z vsem ostalim si moraš pomagati sam. Resnično najbolj pomagajo razumevajoči svojci.

Občutek, da te ni, da si nula... Lahko se ga rešiš. Dvakrat sem delala samomor, preden se je zgodil tisti preblisk; povedala sem mu, da me po vsej logiki ne bi smelo biti več na svetu. Začel je jokati, da tega ne smem več narediti, da je življenje več vredno. Takrat se je nehalo rezanje žil. Rekel je, da naj vsakič, ko bom hotela zarezati, nekaj narišem, napišem... Nimam pojma o risanju, a slike so bile vedno boljše, nisem verjela, da znam pisati, a pesmi so bile vedno boljše... Bile so moja osebna izpoved, nekemu sem lahko povedala...

Depresijo lahko primerjamo s poplavo, ki pride nenadoma in vse zruši pred seboj...

Depresija je dobra, depresija je blagoslov. To je moja osebna izkušnja. Ne bojte se neobvladljivih sil, ki se rojevajo v Vas, morale so priti, da odvržete »staro obleko«, to se bo zgodilo, pa če se starega razmišljanja še tako oklepa-te.

Prvi vir je zdravnik, ki bo presodil, ali posameznik potrebuje zdravljenje z zdravili (antidepresivi): »Poleg jemanja zdravil je človeka z depresijo treba spodbujati tudi na drugih področjih, zlasti tistih, ki jih lahko obvladuje in izvaja sam. Spodbudimo ga k izvajanju aktivnosti, ki jih ima rad. Bodimo pri tem vztrajni, a zmerni. Paziti moramo namreč, da si človek ne bo zastavil prevelikih ciljev, ki jih zaradi bolezni še ne bo mogel doseči. Pomembni so čustvena opora pri svojcih in bližnjih, pogovor ter predvsem pozorno poslušanje,« priporoča Nuša Konec Juričič.

Ravno pogovor v krogu ljudi, ki imajo ali so imeli podobne težave, podobne izkušnje, je tisto, kar nudi skupina za samopomoč: »Skupina ni terapevtska. Pogovarjamo se zelo sproščeno, kot bi bili na kavici pri prijateljici,« opisuje Petra Plankar. Seveda samopomočna skupina v svojo sredino vabi tudi strokovnjake, zlasti zdravnike različnih strok, ki jim lahko pojasnijo marsikatero odprto vprašanje. »V bolj toplem delu leta pripravljamo športne aktivnosti, prilagojene našim zelo različnim telesnim sposobnostim,« opozori na še eno dejavnost skupine.

MILENA B. POKLIČ

novi radiocelje

Igre, ples, glasba in nora zabava v **TERMAH ZREČE**
v četrtek, 14.8. od 14. ure!

Glasbena gostja: **PETRA PEČOVNIK!**

Štrbunknite v nore poletje z Novim tednikom in Radiem Celje!

Doletni Štrbunki

LASKO

Hrastov in bukov kozliček

Hrošči so največja živalska skupina, živijo pa v različnih življenjskih okoljih. Nekateri so vezani tudi na vodno okolje, čeravno hrošče ljudje ponavadi povezujemo z lesom. Za živalske in rastlinske vrste je vsaka država članica Evropske unije dolžna opredeliti območja Natura 2000. Tako je tudi Slovenija opredelila območja za hrošče, ki se pojavljajo v Sloveniji, na območju Evropske unije pa so redki in ogroženi in so tako tudi pokazatelj ohranjenosti našega okolja.

Pred kratkim smo predstavili rogača in alpskega kozlička, tokrat predstavljamo še dva zanimiva hrošča, ki sodita v skupino kozličkov - hrastovega kozlička ali strigoša in bukovega kozlička.

Hrastov kozliček

Kot že ime pove, je hrastov kozliček (lat. *Cerambyx cerdo*) vezan na različne vrste hrastov, predvsem stara drevesa v svetlejših gozdnih robovih in parkih. Vrsta se najpogosteje pojavlja v kulturni krajini, kjer naseljuje posamezna, izpostavljena stara hrastova drevesa. Nekeč je bil ta hrošč splošno razširjen. Z izsekavanjem hrastovih gozdov in pritiska na vrsto, saj so ga obravnavali kot »škodljivca« hrastovih gozdov, se je številčnost strigošev zaradi krčenja življenjskega okolja izrazito zmanjšala po vsej Evropi in tudi v Sloveniji ni ravno pogost.

Telo je podolgovato, rjavocrna barva in dolgo do 6 centimetrov, le konec pokrovk je izrazito rjavkast. Tipalnice so izredno dolge, četudi pri samicah krajše. Značilen za strigoše je tudi nagrbnčen ovrtnik. V Primorju je kar nekaj zelo podobnih vrst, ki se ločijo le po izgledu tipalnic in ovrtnika, zato je za natančno do-

Bukov kozliček

Če morebiti opazite katerega izmed hroščev na fotografiji prosimo, da podatek sporočite Zavodu RS za varstvo narave na telefonsko številko 02 333 13 70 oz. 03 42 60 334 ali kar na elektronsko pošto martin.vernik@zrsvn.si oz. matej.demsar@zrsvn.si. Pri tem navedite natančno lokacijo, kje ste hrošča opazili, datum in vaše ime in naslov. Zaradi možnih zamenjav pa je še posebej primerno, da za tokrat opisani vrsti priložite fotografijo opaženega hrošča. Zelo dobrodošli pa so tudi podatki o debelih hrastovih drevesih, če na njih opazite suhe veje in naluknjano. Vsak podatek bo koristil pri usmerjanju raznih aktivnosti v prostoru in pomagal ohraniti ne le našo, temveč tudi evropsko naravno dediščino.

ločitev potrebna pomoč strokovnjaka. Vendar so vse, tudi te na las podobne vrste redke, ogrožene ter zavarovane, varovati pa moramo tudi njihovo življenjsko okolje - stara hrastova drevesa in mejice kulturne krajine.

Aktivni so v juniju in še daleč v julij. Opazimo jih lahko ždeta na debelejših hrastovih drevesih, ki imajo značilno kakšno debelejšo vejo suho in neolistano. Na debelu in suhih vejah so prepoznavne še od 1-3 centimetrov velike ovalne luknje, v napadenem drevesu pa jih vidimo tudi po več v skupini. In prav taka naluknjano drevesa ter suhe veje je dober znak, da na njem lahko najdemo strigoša.

Samica odlaga jajčeca med nagubano skorjo in razpoke hrastovih dreves. Iz teh se razvijejo ličinke, ki se prehranjujejo z lesom 3-4 leta. Kot odrasli hrošči živijo nekaj tednov. Aktivni so navadno v mraku, ko prilezejo iz zavetja starih lukenj, vendar jih dobro oko lahko zaslediti tudi podnevi. Predvsem samčki postopajo po drevesu sem ter tja in nadzorujejo luknje, iz katerih se lahko prikaže kakšna samička, da jo nemudoma oplodijo.

Strokovnjaki sklepajo, da je vrsta pogostejša v Istri in ponekod na Štajerskem, na primer v Dobravi na Bizeljskem, pa v Krakovskem gozdu. A so to le približne ocene, narejene na podlagi po-

datkov o razširjenosti in vsak podatek o pojavljanju vrste pride še kako prav.

Bukov kozliček

Bukov kozliček (lat. *Morinus funereus asper*) je na prvi pogled kar podoben alpskemu kozličku in laiki ju tudi pogosto zamenjujejo. Telo bukovega kozlička je v primerjavi z alpskim bolj robustno, čokato, širše in sive ali pa sivomodre barve. Tipalke so dolge in sivočrne. Na vsaki pokrovki ima po dve črni pegi. Za razliko od večine ostalih vrst kozličkov bukovi kozlički ne leti, saj ima zakrneli drugi par kril pod pokrovkami. Na Primorskem je precej pogosta manjša rjavkasta vrsta, fotografija pa je za določitev dovolj primerna.

Tudi razvoj tega hrošča poteka več let. Tako ličinke kot odrasli hrošči se prehranjujejo z lesom različnih dreves, privablja pa jih še posebej vonj sveže posekanih dreves bukke in jelke, v katerega samice z močnimi čeljustmi izdolbejo jamico in vanjo odlagajo jajčeca. Iz jajčec se razvijejo ličinke, ki se prehranjujejo pod lubjem in se nato po nekaj letih zabubijo globlje v lesu. Iz bube se izleže odrasla žival, ki lahko živi tudi dve leti. Aktivni pa so od maja do julija in če pobrskamo po skladovnicah bukovega lesa v bližini strjenega gozda, imamo možnost, da jih opazimo. Je tipična gozdna žival in zato so strjeni gozdni kompleksi za preživetje te vrste zelo pomembni. V Sloveniji je vrsta prav zaradi razmeroma dobre ohranjenosti gozdov še kar pogosta, posebej na Krasu, Kočevskem in Beli krajini. Na severu in severovzhodu naše države je manj pogosta, z izjemo Boča, Donačke gore, Bohorja in ohranjenih bukovih gozdov Kozjanskega.

MARTIN VERNIK
MATEJ DEMŠAR,
Zavod RS za varstvo narave

ROŽICE IN ČAJČKI

Zmajev zelišče

Pehtran, bližnji sorodnik pelina, se ne obnese le v slastni smetanovi potoci, pač pa ugodno vpliva na želodčne težave, pomirja napetost in pospešuje izločanje tekočine iz organizma. Zmajev zelišče preganja tudi zgačo in varuje pred zmaji.

Pehtran (*Artemisia dracuncul*) je v Evropo zašel s planjav Sibirije in Daljnega Vzhoda. Prvi so njegovo zdravilno moč spoznali Kitajci, ki so ga uporabljali že v drugem tisočletju pred našim štetjem. V Evropo so ga zanesli v času križarskih vojn. Pri začinjaju jedi so ga na veliko uporabljali Arabci. V srednjem veku so z njim zdravili kačje in ugrize drugih plazilcev, varoval naj bi tudi pred zmaji in kačami, zato se ga je prijelo ime zmajev zelišče. Popotniki so si ga nameščali v obuvala in si na ta način lajšali težave z utrujenimi nogami. Zaradi antiseptičnega učinka je preprečil tudi okužbe stopal.

Svoj čas je bil pehtran sestavni del vsakega kmečkega vrta. Imejmo ga tudi mi v svojem domačem vrtu, saj pride prav tako v kuhinji kot v domači lekarni. Zelene poganke in lističe nabiramo vso sezono, pehtranove vejice pa režemo od julija do konca avgusta. Odrežimo jih le do tretjine, da se rastlina lahko obraste. Lističe nabiramo tik pred cvetenjem ali sproti. Jeseni lahko porežemo vse vejice in jih posušimo. Pehtran uporabljamo svež, sušen ali zamrznjen. Ta priljubljena začimbna zel za potice in štruklje s svojim prijetnim, sladkim in rahlo pekočim hlapnim oljem izboljša okus tudi juham, pečenkam, ribam, omakam, solatam in močnatim sladicam. Ste si že privoščili svinjski kotlet na žaru z dodatkom pehtranove vejice? Ne? Poskusite, kako izjemno lahko ta začimba popetri okus kotleta. Pehtran je izredno priljubljen v francoski kuhinji, kjer ga uporabljajo v začimbni mešanici »fines herbes«, kjer mu družbo delajo še drobnjak, prava krebuljica in peteršilj. Ker vsebuje obilo vitamina C, lahko nadomesti sol. Vejice lahko namočite tudi v kis iz belega vina ter si tako sa-

Piše: PAVLA KLINER

mi pripravite prijetno aromatiziran in v Franciji zelo čislani začimbni pehtranov kis.

Ljudsko zdravilstvo uporablja pehtranov čaj predvsem za vzbujanje teka in za zdravljenje težav z želodcem. Pehtran lahko povrne apetit oslabelem, rekonvalescentom, nevrotikom in ljudem, ki jih muči tesnoba. Obnese se tudi ob zgagi, pri slabi prebavi, napenjanju, posledicah požiranja zraka in fermentacije v prebavilih. Velja za diuretično sredstvo, ki je koristno pri protinu, revmatizmu, zastajanju urina, pomanjkljivemu delovanju ledvic in mehurja. Po njem naj segajo revmatični bolniki in starostniki, ki jim preglavice povzročajo artroza. Po nekaterih podatkih je tudi rahlo pomirjevalna rastlina in ga priporočajo pred spanjem. Pospeši zaostalo menstruacijo. Uporabljajo ga še za odganjanje črevesnih zajedavcev podobno kot pelin in navadni vratič.

Poparek pripravimo tako, da 1-2 žlički pehtrana prelijemo s skodelico vrele vode in pustimo stati 5-10 minut, nato precedimo in pijemo pol ure pred obrokom. Pehtranovo vino se izkaže pri težavah s prebavo in za zbujanje teka. Pehtranov eliksir ponudimo kot aperitiv ali digestiv. Pripravimo ga iz enega litra vodke, pol skodelice svežega nasekljanega pehtrana, pet poprovih zrn in dveh žlic sladkorja. Vse skupaj pustimo stati en teden, ponudimo ledeno mrzlo. Če se vam kolca, pojdite na vrt in odtrgajte vejico pehtrana ter jo pridno žvečite.

HUJŠANJE
8 - 12 kg mesečno
Dr. PIRNAT
02/252 32 55, 01/519 35 54
www.pirnat.si
Dr. Pirnat & s.p., Rafalgova 29, Maribor

Hrastov kozliček

IŠČEMO TOPEL DOM

Bojimo se grmenja

Koliko nas je v košari? Tri? Na-a, ne bo držalo. Če napnete oči in zelo pozorno ogledate (ali pa če imate rentgenski vid), boste za našimi hrbti opazili še četrto bejbo. No, in katero izmed nas hočete? Vse, kajne?

Vadim za olimpijske igre v Pekingu. Tekmovala bom v ležanju na travi, kjer je konkurenca zares huda! Zato me ne smete motiti, ker moram trdo trenirati. (5890)

Tudi jaz treniram za olimpijske igre, in sicer za disciplino poslušanje kreganja politikov. Povem vam, da ni lahko celo uro poslušati žaljivke in kletvice! (5906)

Zdravo, zdravo! Spet se vam oglašja miška Zonzi! Kako ste kaj? So vas v preteklih dnevih kaj boleli bobenčki? Od grmenja, mišlim. Ste morali izklopiti televizijo, računalnik in ostale električne naprave? In ponoči niste mogli spati zaradi udarjanja dežnih kapelj ob okno? Ja, vem, kako vam je. Pa tudi vaši ljubljenci dobro vedo, kaj je nevihta. Običajno se živali bojimo grmenja in bliskanja, saj se zvok grmenja v našem ušesu ojača veliko bolj kot v človeškem.

V primeru nevihte morate torej svoji živali nuditi zatočišče v hiši ali v garaži, se pravi nekje, kjer se grmenje ne sliši tako grozeče kot zunaj. Nekatere živali dobro prenašajo nevihte, druge so nemirne in poskušajo z laježem pregnati »vsiljivca« (se pravi grmenje), tretji pa doživijo napad panike. Za slednje morate še posebej dobro poskrbeti, v skrajnem primeru pa je potrebna tudi pomoč veterinarja. Ta predpiše pomirjevala ali kar injekcijo. Uh, še dobro, da je mene le malo strah grmenja! Injekcij ne prenašam najbolje. Pa še en nasvet - ob nevihti živali nikar ne božajte in ji ne govorite, kako je uboga, ker jo je strah. S tem ji boste pokazali, da je dobro, če jo je strah, s čimer pa ji boste naredili veliko več škode kot koristi. Bolj ko jo boste pomilovali in se vam bo smilila, bolj se bo žival smilila tudi sama sebi. Tega pa verjetno nečete storiti. Bolje bo, da jo bodrite, se z njo igrate. Tako bo pozabila, da se pravzaprav boji »vsiljivca«. Sicer pa se za nasvet okoli ravnanja ob nevihtah obrnite na veterinarja.

Živali pri nas v zavetišču bi tudi potrebovale nekoga, ki bi se igral z njimi, še posebej, kadar jih je strah. Pridite torej v Jarmovec pri Dramljah in obiščite živalce. Vabljeni ste od ponedeljka do petka od 12. do 16. ure, ob sobotah in nedeljah od 8. do 10. ure in od 17.30 do 20. ure pa ste vabljeni na sprehajanje kužkov. Spletni naslov www.go.to/zonzani je pravi naslov, da pogledate, če se vaš izgubljen kuža nahaja v zavetišču, drugače pa je za vsa vaša vprašanja še vedno na voljo telefonska številka 03/749-06-00. Do naslednjic lep pozdrav in čuvajte se strel! Pa-pa!

NINA ŠTARKEL

Tačka, 2,5-mesečna muca

Robi, prijazen 4,5-mesečni muc

Pih je 2,5-mesečni zelo prijazen muček.

Miško, 2,5-mesečni muc, je navezan na človeka.

Društvo za POMOČ ŽIVALIM V STISKI slo

M
Mačjelovka

V našem društvu se večinoma ukvarjamo s problematiko prostoživečih mačk, skrbimo za njihov ulov, s katerim omogočimo sterilizacije in kastracije in s tem kontrolno njihovega razmnoževanja, skrbimo za mladiče in oddajo le-teh odgovornim posvojiteljem.

In kdo so sploh prostoživeče mačke? Nimajo lastnika in živijo na ulici. Njihov obstoj je posledica neodgovornega ravnanja ljudi, ki so svoje mačke zapustili ali zavrgli. Zaradi slabih izkušenj se prostoživeče mačke skrivajo, zato večina ljudi niti ne slutijo, koliko jih je. Če jih ne steriliziramo in kastriramo, se lahko z veliko hitrostjo množijo. Brez človeške pomoči jih prej ali slej doleti nesreča ali počasno in boleče poginjanje. Sodijo med zapuščenosti živali, zato bi morala zanje poskrbeti zavetišča. Ker pa je zavetišče premalo, lahko tudi sami storimo marsikaj, da tem živalim pomagamo. Če imamo prave informacije, smo lahko pri tem še bolj uspešni.

HELENA J. HACIN

Vse muce, ki iščejo nove posvojitelje, so zdrave, cepljene, sterilizirane, oz. kastrirane ali bodo v kratkem, so socializirane, navajene bivanja v stanovanju in sobno čiste. Za vse informacije v zvezi s posvojitvijo muc lahko pokličete na tel: 031 326 877

Luka, 3,5-mesečni muc, je bolj mirne narave.

HITRO NAROČITE

NOVI TEDNIK

Dvakrat na teden, ob torkih in petkih, zanimivo branje o življenju in delu na območju 33 občin na Celjskem.

Poštna dostava na dom.

V prosti prodaji stane torkova izdaja Novega tednika € 0,81 petkova pa € 1,25.

Naročniki plačajo za obe izdaji mesečno € 7,90

kar pomeni, da prihranijo, v povprečju namreč izide devet številčk na mesec.

Dodatni popusti: 5% pri plačilu za eno leto, 3,5% pri plačilu za pol leta, 2% pri plačilu za tri mesece.

Naročniki brezplačno prejemaajo še vse posebne izdaje Novega tednika. Naročniki imajo tudi pravico do štirih brezplačnih malih oglasov, do ene čestitke na Radiu Celje ter do kartice ugodnih nakupov.

POZOR tudi letnik 2008 **POZOR** s prilogo TV-OKNO!

Vsak petek 48 barvnih strani televizijskega sporeda in zanimivosti iz sveta glasbe in zabave.

NOVI TEDNIK Prešernova 19
3000 Celje

NAROČILNICA

Ime in priimek:

Kraj:

Datum rojstva:

Ulica:

Nepreklicno naročam Novi tednik za najmanj 6 mesecev

podpis:

NT&RC d.o.o. bo podatke uporabljal samo za potrebe naročniške službe Novega tednika

www.novitednik.com

